

ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസന മുഖപത്രം

ബലമേൽ ചത്രിക

വാല്യം 29 ലക്കം 7

ജൂലൈ 2016

1966 മുതൽ ഗുജറാത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനത്തിന് ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ആൾ ഇൻഡ്യ മലയാളി അസ്സോസിയേഷൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഏഡ്യൂക്കേഷണൽ അപ്രീസിയേഷൻ അവാർഡ് ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ അഭി. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത സ്വീകരിക്കുന്നു.

പരിത്യാഗത്തിന്റെ ആത്മീയത

ആരേയും മൂഢാ എന്ന് വിളിക്കരുത് എന്ന് ക്രിസ്തു കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പങ്കുവയ്ക്കാതെ എല്ലാം സ്വന്തമാക്കി കളപ്പുരകളും അറപ്പുരകളും വിപുലമാക്കി തന്റെ ജീവിതത്തെ തന്നെ ആനന്ദമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനെ ക്രിസ്തു മൂഢാ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഒന്നും വിട്ടുകൊടുക്കാതെ എല്ലാം സ്വന്തമാക്കി സ്വരക്കൂട്ടുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല. ജീവന്റെ പരമമായ നിയമം പോലും വിട്ടുകൊടുക്കലാണ്, നിശ്ചയിക്കാതെ നമുക്ക് പ്രാണവായു ശ്വാസിക്കുവാനാവാത്തതു പോലെ. 'തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടും, തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ താഴ്ത്തപ്പെടും' എന്നത് സ്വയം ത്യജിക്കലിന്റെ പ്രബോധനമാണ്. ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെപ്പിടിക്കാതെ ദാസവേഷം പുണ്ട് മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം താഴ്ത്തിയ പുത്രന്റെ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ അതുല്യ ഭാവമാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തമാകേണ്ടത്.

വിട്ടുകൊടുക്കലിന്റെ ഉത്തമ മാതൃക പിതാവാം ദൈവത്തിന്റേതുതന്നെയാണ്. "തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു" എന്ന വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ 3:16ൽ പറയുന്ന സ്നേഹാധികൃത്തിന്റെ വിട്ടുകൊടുക്കലിന്റെ ഉദാത്ത മാതൃകയാണ്. മനുഷ്യരിൽ ഈ സ്നേഹം ഇന്ന് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആർജ്ജനത്തിന്റെയും വെട്ടിപ്പിടിക്കലിന്റെയും തിരക്കിലാണ് മനുഷ്യനിപ്പോൾ. ആരെ പകച്ചാണെങ്കിലും സ്വന്തം നില സുരക്ഷിതമാക്കുവാനുള്ള തത്രപ്പാടിയാണ് ഓരോ മാനവനും. സ്നേഹമെന്നത് ഒരു വികാരമായി മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു. എനിക്കെന്തു കിട്ടും എന്ന

തായി ഓരോ ബന്ധത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡം.

ക്രിസ്തുവോളം ധൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വിട്ടുകൊടുക്കൽ സാധ്യമാകൂ. കുപ്പായം ചോദിക്കുന്നവന് മേലങ്കി കൂടി നൽകുവാനുള്ള പങ്കുവയ്ക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം പുതിയ കാലം അത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ മറക്കുന്നു. 'എനിക്കുള്ളത് എനിക്കും നിനക്കുള്ളതും എനിക്ക്' നല്ല ശമര്യാക്കാരന്റെ ഉപമയിലെ കള്ളന്മാരുടെ നയമാണ് ആർജ്ജനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഇന്ന് മനുഷ്യൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവൻ വിവേകിയാണ് എന്ന് ക്രിസ്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു. 'അതുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന് ശിഷ്യനായിത്തീർന്ന ഏത് ശാസ്ത്രിയും തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നും പുതിയതും പഴയതും എടുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുടയവനോട് സദൃശ്യനാകുന്നു' (വി. മത്താ. 13:52). ഇത് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗമാണ്. വിവേകിയായി പങ്കുവയ്ക്കുന്നവന് മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പങ്കുനൽകുകയുള്ളൂ.

കർത്താവിനെ സമീപിച്ച ധനവാനായ യുവാവിനോട് നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ധരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിലും തന്നെ കാനാൻ ആഗ്രഹിച്ച സക്കായിയെ, അവന്റെ വീട്ടിൽ വിരുന്നുണ്ണാൻ കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ എനിക്കുള്ളതിൽ പകുതി ഞാൻ ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുന്നു 'അനിതിയായി ഞാൻ വാങ്ങിയത് നാലിരട്ടി മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞതിലും പങ്കിടലിന്റെ മാനദണ്ഡം നമുക്ക് വായിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിന്റെ ഭാവമാണ് കർത്താവ് വിട്ടുകൊടുക്കലിന്റെ, പരിത്യാഗത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി കണക്കാക്കുന്നത്.

ഫാ. ഏബ്രഹാം കോശി കുറുപ്പുറത്ത്

സാധാരണക്കാരന് ഭാരമാകാത്ത മികച്ച വിദ്യാഭ്യാസം

കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ ഗുണപരമായ വികാസം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് സഹായകരമാകുന്ന പദ്ധതികൾ ഈ വർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏറെ അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. കേരളത്തിലെ 140 മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം എന്ന പദ്ധതി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിൽ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലെ അനാവശ്യമായ കിടമത്സരങ്ങൾക്കും വാണിജ്യവൽക്കരണത്തിനും കടിഞ്ഞാണിടാൻ ഈ സ്വപ്ന പദ്ധതി മൂലം സാധ്യമാണ്.

എയ്ഡഡ് മേഖലയുടെ തളർച്ചയും അൺ എയ്ഡഡ് മേഖലയുടെ അഭൂതപൂർവ്വമായ വളർച്ചയും കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ ഗുണനിലവാരത്തെ മാറ്റി മറിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറിവിന്റെ പങ്ക് വെയ്ക്കൽ ആളത്വവികാസനത്തിന് എന്ന ലക്ഷ്യം പാടെ മറന്ന് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിജയവും മാർക്കും അടുത്ത വർഷത്തേക്ക് കൂടുതൽ കൂട്ടികളെ ആകർഷിക്കാനുള്ള മൂലധനമായിട്ടാണ് അൺ എയ്ഡഡ് മേഖല കരുതുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ഉള്ള ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളുടെ പരിരക്ഷണവും രാഷ്ട്ര ബോധത്തിനുള്ള സാഹചര്യവും കൂടുതലായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ കാലത്തിന് വെല്ലുവിളിയായി ഉയരുന്ന വിഘാത - തീവ്രവാദ - ദേശവിരുദ്ധ പ്രവണതകളെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പോലും കേവലമൊരു ഒഴിവുദിവസമായി കണ്ട് ആ ദിവസം എങ്ങനെ ഫലപ്രദമായ കോച്ചിംഗ് സമയമായി ഉപയോഗിക്കാം എന്നാണ് ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടക്കാർ ചിന്തിച്ച് ആകുലപ്പെടുന്നത്.

അനുഭവങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത അറിവും പ്രതിബദ്ധതയില്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസവും ലോകത്തിന് മഹത്തായ ഒരു സംഭാവനയും നൽകുകയില്ല. സാമൂഹ്യ മാറ്റത്തിന് നിർബന്ധിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എന്നതാകണം നമ്മുടെ സ്വപ്നവും, പ്രതീക്ഷയും. അറിവിന്റെ സർവ്വവിജ്ഞാന കോശമായി കൂട്ടിയുടെ തലച്ചോറ് രൂപപ്പെടുമ്പോഴും രക്തബന്ധങ്ങൾക്ക് അവന്റെ മനസ്സിൽ വിലയില്ലാതെ പോയാൽ നാം കൂഴിക്കുന്ന കൂഴി എത്ര വലിയതാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം. ഇത്തരം ദുരന്തങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ സർക്കാർ നിയന്ത്രണം കൂടുതലായുള്ള സ്കൂൾ പദ്ധതികൾക്ക് സാധ്യമാവും.

അറിവ് പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ ഭക്ഷിക്കൽ മാത്രമല്ല പരിസരങ്ങളിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് നേരെയുള്ള കണ്ണ് തുറക്കൽ കൂടിയാണ്. അറിവ് നേടാനുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ശ്രമത്തെ തടവറ തുല്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് അവന്റെ സർഗാത്മകത ഒട്ടും പരിരക്ഷിക്കപ്പെടാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം കാറ്റും വെളിച്ചവും കൂടുതൽ കാണേണ്ടി ഇരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുടെ ലഭ്യത ഇല്ലായ്മ എന്നതാണ് സാധാരണക്കാരായ മാതാപിതാക്കളെ എയ്ഡഡ് മേഖലയിൽ നിന്ന് അകറ്റുന്നത്. കടം മേടിച്ചു കെട്ടു താലി പണയം വെച്ചും ഭീമമായ അൺ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഭാരചുമട് വഹിക്കുവാൻ സാധാരണജനം നിർബന്ധിരമാകുന്നു. എന്നാൽ മികച്ച അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളോട് കൂടി കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പാക്കുവാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളേയും സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തിനായി സ്വപ്ന പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ച കേരള സർക്കാരിനെ അനുമോദിക്കുന്നു.

തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

വി. കുർബ്ബാനയും പ്രതീകശക്തിയും

പ്രതീകം (Symbol) എന്നാൽ എന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ പലരും പല വിധത്തിലായിരിക്കും ഉത്തരം പറയുക. നമുക്ക് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെ കുറച്ചെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഒരു ഉപാധി എന്ന നിലയിലാണ് പലരും പ്രതീകത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത് അതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥമാണ്. ഉദാഹരണമായി സ്നേഹം എന്ന വികാരം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ നാം വിവിധ ഉപാധികളെ ആശ്രയിക്കുന്നു. സ്നേഹമുള്ളവരെ കാണുമ്പോൾ പുഞ്ചിരിക്കുക, ഹസ്തദാനം ചെയ്യുക, ആലിംഗനം ചെയ്യുക, സമ്മാനം കൊടുക്കുക എന്നീ ക്രിയകളെല്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ പ്രകടനങ്ങളാണ്. ആദരവ് കാണിക്കാൻ കൈകുപ്പുക, കാൽതൊട്ട് വെക്കുക, വണങ്ങുക എന്നിങ്ങനെ പല മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ബാഹ്യചേഷ്ടകളിലൂടെയാണ് ഇവിടെ നാം ആന്തരിക ഭാവങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ ചേഷ്ടകളെല്ലാം ഒരു തരത്തിൽ പ്രതീകങ്ങളാണ്.

ഈ വികാരങ്ങളൊക്കെ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വാക്കുകൾ മാത്രം വേണമെങ്കിൽ ഉപയോഗിക്കാം. 'എനിക്ക് നിങ്ങളോടു സ്നേഹമാണ്', 'ഞാൻ അങ്ങയെ ബഹുമാനിക്കുന്നു' എന്നൊക്കെ പറയാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, അങ്ങനെ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കിനേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് ശക്തിയാണ് ശരീരത്തിന്റെ പ്രത്യേക ചില ചലനങ്ങൾകൊണ്ട് നാം പകരുന്നത്.

വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള സാമൂഹികബന്ധത്തിന് ഉറപ്പു നൽകുന്നത് വെറും വാക്കല്ല, വാക്കിനാൽ അനുഗതമായ ശാരീരിക ക്രിയകളാണ്.

സാധാരണരീതിയിൽ ഒരു പ്രതീകം എപ്പോഴും അമൂർത്തമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ബഹിർസ്ഫുരിപ്പിക്കുന്ന മൂർത്തമായ ഒരു വസ്തുവോ, ഒരു ചിത്രമോ, ഒരു ശാരീരിക നിലയോ ആയിരിക്കും.

എന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി ആഴമുള്ള രണ്ടാമത് ഒരർത്ഥം പ്രതീകത്തിന് നൽകാൻ കഴിയും. ഇതു മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ പ്രതീക (Symbol) വും അടയാള (Sign) വും തമ്മിൽ ചിലർ കൽപ്പിക്കുന്ന വ്യത്യാസം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. റോഡിൽ നാട്ടി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന ചുണ്ടുപലക ഒരടയാളമാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് 90 കി. മീ. എന്നു വഴിപോക്കരെ അറിയിക്കുന്ന ഈ ചുണ്ടുപലക നമുക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, ആ സൂചന സ്വീകരിച്ചു നാം മുന്നോട്ടു പോയിക്കഴിയുമ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തിന് പോകുന്നവർ ആരും ആ ചുണ്ടുപലകയുടെ കീഴിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുകയോ, അതിനെ ബഹുമാനിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നില്ല. യാത്രക്കാർ ആ ചുണ്ടുപലകയെ കടന്നുപോകുകയും തൽക്ഷണം അതിനെ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ആ ചുണ്ടുപലക ഒരടയാളം (Sign) മാത്രമാണ്.

എന്നാൽ ആരെങ്കിലും നമുക്ക് സ്നേഹവും ആദരവും നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ഒരു പുച്ചെണ്ട് നൽകിയെന്നു കരുതുക. വലിയ വിലയൊന്നുമില്ലാത്ത ആ പുച്ചെണ്ട് നാം സന്തോഷപൂർവ്വം, ശരീരം വണങ്ങി, കൈ നീട്ടി സ്വീകരിക്കുന്നു. കൊടുക്കുന്നവനും സ്വീകരിക്കുന്നവനും സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇരുവരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ ബാഹ്യവസ്തുവായ പുച്ചെണ്ടിൽ ഒന്നായിത്തീരുന്നു. ഇവിടെ പുച്ചെണ്ട് ഒരു പ്രതീകം (Symbol) ആണ്. രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിലോ രണ്ടു സമൂഹങ്ങൾ തമ്മിലോ ഉള്ള സ്നേഹാദരവുകളുടെ പ്രതീകം.

സ്നേഹപൂർവ്വം നൽകിയ പുച്ചെണ്ട് നാം തട്ടിക്കുളയുകയും നിലത്തിട്ടു ചവിട്ടുകയും ചെയ്താലോ? സ്നേഹത്തിന് മുറിവേൽക്കുന്നു. സൗഹൃദം അപമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ബന്ധങ്ങൾ മുറിയുന്നു. ചിലപ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെ എതിർ വികാരങ്ങളായ വിദ്വേഷവും വെറുപ്പും ഉണ്ടായെന്നും വരാം. ഇത് ആ പുച്ചെണ്ടിന്റെ പ്രതീകശക്തികൊണ്ടാണ്. റോഡിൽ നിൽക്കുന്ന ചുണ്ടുപലക തട്ടിമറിച്ച് ചവിട്ടിയാൽ ഒരുപക്ഷേ അത് ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവമാണെന്ന് വരാം. നിയമലംഘനമാണെന്ന് വരാം. എന്നാൽ പുച്ചെണ്ട് നിലത്തിട്ട് ചവിട്ടിയതുപോലെല്ല അത്. അർത്ഥത്തിലും അനന്തരഫലങ്ങളിലും ഈ രണ്ടു പ്രവൃത്തികൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടർത്ഥതലങ്ങളേക്കാൾ ആഴത്തിൽ വീണ്ടും മൂന്നാമതൊരു അർത്ഥം പ്രതീകത്തിന് നൽകാനാവും. ഇവിടെയാണ് ക്രിസ്തീയാദായനയിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പ്രതീകങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ പ്രസക്തി.

ഈ മൂന്നാംതലത്തിൽ, ഒരു വസ്തുവോ, ചിത്രമോ, ക്രിയയോ അതീന്ദ്രിയമായ ദിവ്യയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം സംവഹിക്കുവാൻ കഴിവുറ്റതായിത്തീരുന്നു. പ്രതീകവും യാഥാർത്ഥ്യവും എന്നു വ്യവച്ഛേദിക്കാൻ ആവാത്തവിധം അവ ഒന്നായിത്തീരുന്നു. ആദ്യം പറഞ്ഞ രണ്ടു തലങ്ങളിലും ഇവ തമ്മിൽ ഒരളവുവരെ വേർപെടുത്തുവാനാവും. എന്നാൽ പ്രതീകത്തിന്റെ ആഴവും സ്വച്ഛവും ശുദ്ധവുമായ തലത്തിൽ പ്രതീകവസ്തുവും അതു സംവഹിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യവും അവിഭാജ്യമായ വിധത്തിൽ ഒന്നായിത്തീരുന്നു. എറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമാണ് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ നാം സമർപ്പിക്കുന്ന അപ്പവും വീഞ്ഞും. സാധാരണ വസ്തുക്കളായി നാം അർപ്പിക്കുന്ന അപ്പ വീഞ്ഞുകൾ രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീര രക്തങ്ങളായി നാം അനുഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ആ വസ്തു

ക്കൾ പ്രതീകങ്ങളാണ്. പ്രതീകമെന്ന പദത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സാമ്പ്രദായികതയിൽ. അപ്പവും വീഞ്ഞും തിരുശരീര രക്തങ്ങളായി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ, അത് ഉപമാലങ്കാരമോ രൂപകാലങ്കാരമോ അല്ല. യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വീക്ഷണം നാം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയാണ്. കൂദാശ (Mystery / Sacrament) കളുടെ അർത്ഥത്തിലേക്ക് ഇത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

രണ്ട് സമീപനങ്ങൾ

എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന രണ്ടു സമീപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒന്ന്, മനുഷ്യന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവും സുഖവുമാണ് പരമമായ സത്യം എന്നു കരുതുന്ന ഒരു തരം ലോകായതിക്ത്വം. ഇന്ദ്രിയാതീതമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഇത് നിഷേധിക്കുകയും കാണപ്പെടുന്ന ലോകത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളിൽ മാത്രം അഭിരമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൗതികവാദം, ആനന്ദവാദം തുടങ്ങിയ പല പേരുകളിൽ ഈ മനോഭാവം പ്രകടമാകുന്നു.

രണ്ടാമത്തേത് ഒരു ദമ്പദമാണ്. കാണപ്പെടുന്ന ഭൗതിക യാഥാർത്ഥ്യം തിന്മയോ തിന്മയിലേക്കു നയിക്കുന്നതോ ആണെന്നും അതീന്ദ്രിയമായ ആത്മീയ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് നിലനിൽക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമെന്നും ഇവിടെ കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആത്മീകരാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഭൗതികലോകത്തെ പൂർണ്ണമായും തിരസ്കരിക്കണം. ഭൗതികവും ആത്മീയവും തമ്മിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി വേർപെടണം. മനികൃത്യാദം, ജ്ഞാനവാദം തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ ഇവ അറിയപ്പെടുന്നു.

ഈ രണ്ടു ചിന്താഗതികളും ഓരോ അളവിലും രൂപത്തിലും ഓരോരോ കാലങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. ക്രിസ്തീയസഭയുൾപ്പെടെ എല്ലാ മതങ്ങളിലും പല അളവുകളിൽ ആത്മീയ ഭൗതിക ദമ്പദചിന്തയുടെ അംശങ്ങൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഭൗതികവാദം പല രൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങളിൽ ഇന്നു കാണപ്പെടുന്നു.

കൗദാശിക സമീപനം

ഈ രണ്ടുതരം യാഥാർത്ഥ്യ സമീപനങ്ങൾക്കും അതീതമായി ഉയരുന്ന ഒന്നാണ് ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ കൗദാശിക സമീപനം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരമാണ് സഭയുടെ കൗദാശികാടിസ്ഥാനം. 'ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും സ്വജാതിയെയും വിജാതികളെയും സ്വർഗത്തെയും ഭൂമിയെയും' കർത്താവ് തന്നിൽ ഒന്നാക്കിത്തീർത്തു

വെന്നു ഖണ്ഡിപ്പിന്റെ രഹസ്യശുശ്രൂഷയിൽ പറയുന്നു. വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിൽ നിന്ന് എടുത്ത ശരീരത്തിലാണ് ദൈവവും മനുഷ്യനും ഒന്നായിത്തീർന്നത്. കന്യകമറിയാമി മണ്ണിന്റെ മകളാണ്. മാനവവംശത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ പ്രതിരൂപമാണ്. കന്യകയിൽ നിന്ന് ദൈവം ശരീരമെടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മൺമയമായ ഈ ലോകത്തോടും മാനവവർഗ്ഗത്തോടും സൃഷ്ടിയോടുമുഴുവൻ ദൈവം താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചു എന്നു ഞർത്ഥം. കന്യകമറിയാമിൽ നിന്നുള്ള ജനനം മനുഷ്യാവതാര യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഉരകല്ലാണ്. കന്യകമറിയാമിനെ 'ദൈവജനനി' (Theotokos) എന്നു വിളിക്കുന്നത്, യേശുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിന്റെ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ് എന്ന് അലക്സാന്ത്രിയയിലെ വിശുദ്ധ കുറിലോസും (5-ാം നൂറ്റാണ്ട്) മറ്റും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. മരണമയവും മരണത്തിനധീനവുമാണ് നമ്മുടെ ശരീരം. ആ ശരീരം കർത്താവ് സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ഭൗമിക ശരീരം ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും അതുല്യവും അവിഭാജ്യവുമായ സംയോജിത സാന്നിധ്യമായിത്തീർന്നു. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം സൃഷ്ടിയുടെ സ്വഭാവം സ്വീകരിച്ചു. സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സ്വഭാവം ധരിച്ചു. ഈ വലിയ രഹസ്യത്തിന്റെ വിശുദ്ധമായ പ്രതീകമാണ് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത യേശുക്രിസ്തു.

സകലത്തെയും തന്നിൽ ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുന്ന ദിവ്യദൗത്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തു. അതുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തുധിഷ്ഠിതമായ കുദാശകളെല്ലാം ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരെയും സംയോജിപ്പിക്കുന്ന യൗഗിക മാനത്തിനു പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്നു. ദ്രവ്യ വസ്തുവോ വസ്തുസ്ഥിതമായ പ്രപഞ്ചമോ തിന്മയാണെന്ന് ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. വസ്തു മാത്രം യാഥാർത്ഥ്യം എന്ന ഭൗതിക മാത്ര ചിന്തയും ഇവിടെയില്ല. കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശരീരാത്മദേഹികളോട് അനുരൂപപ്പെട്ട്, അതിൽ പങ്കാളിയായി തേജസ്സിന്റെ പുതിയൊരു അനുഭവത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കാനുള്ള വിളിയാണു കുദാശകൾ നൽകുന്നത്. അങ്ങനെ കുദാശകൾ പ്രതീകശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇപ്പോൾ നാം കാണുകയും കേൾക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ലോകം ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ള അനവധി സാധ്യതകളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ്. ഈ പ്രപഞ്ച വസ്തുവിന്റെ രാസഘടനയിലോ ഭൗതിക നിയമത്തിലോ അൽപം ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയാൽ, ഇന്നു നാം കാണുന്ന ഈ ലോകം

സമ്പൂർണ്ണമായി വ്യത്യാസപ്പെടും. നമ്മുടെ കണ്ണ്, കാത്, രസന തുടങ്ങിയ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഗ്രഹണസ്വഭാവം അൽപ്പം മാറ്റിയാലും പുതിയൊരു ലോകമായിരിക്കും നമുക്കനുഭവപ്പെടുക. ഇങ്ങനെ ഭൗതിക തലത്തിനുള്ളിൽത്തന്നെ അനന്തമായ സാധ്യതകളാണ് ഈ സൃഷ്ടിയിലുള്ളത്. അപ്പോൾ പിന്നെ, 'കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ചെവി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഹൃദയം സങ്കല്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ' ആത്മീയാനുഭവം നമുക്കു തുലോം അജ്ഞാതമാണ്. കുദാശകളെന്ന് 'രഹസ്യ'ത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലൂടെ, സ്ഥലകാലങ്ങളാൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയ നമ്മുടെ ഈ ലോകത്തിന്റെ ഐന്ദ്രികാനുഭവത്തിനതീതമായി ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ 'അനന്തവും അജ്ഞാതവും അവർണനീയവുമായ' സാധ്യതകളുടെ പടിവാതിൽക്കൽ നാം എത്തിച്ചേരുന്നു.

മണ്ണിൻ വിളവുകൾ

വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ നാം സമർപ്പിക്കുന്ന അപ്പവീഞ്ഞുകളെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. കുർബാനയുടെ കേന്ദ്ര പ്രതീകമാണ് ഈ വസ്തുക്കൾ. മനുഷ്യന്റെ അദ്ധ്വാനഫലമായ ഈ 'മണ്ണിൻ വിളവുകൾ' മനുഷ്യ വർഗത്തിന്റെയും സൃഷ്ടി മുഴുവന്റെയും പ്രതീകമാണ്. കുർബാന അർപ്പിക്കുവാനായി പള്ളിയിൽ കൂടുന്ന ജനങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല, സകല മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും 'അചേതന'മെന്നു നാം വിളിക്കുന്ന മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും കൂട്ടായ സമർപ്പണമാണ് അവിടെ നടക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ബലിയിലുള്ള പങ്കാളിത്തമാണ് വിശുദ്ധ കുർബാനയെങ്കിൽ, ആ ബലി സകലത്തെയും ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒന്നായി നിർത്തുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്നു നാം മറക്കരുത്. വിശ്വാസികൾ മാത്രമാണ് വി. കുർബാനയിൽ ദൃശ്യമായി പങ്കെടുക്കുന്നത്. പക്ഷേ, വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം അർപ്പിക്കുന്നതല്ല കുർബാന. വിശ്വാസികൾ ദൈവത്തിന്റെ സകല സൃഷ്ടിക്കും വേണ്ടി വിശ്വാസപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ കുർബാന. ഏറ്റവും ആദ്യമായി ഇതു ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടിയുള്ള കൃതജ്ഞതാർപ്പണമാണ്. കർത്താവ് മരിച്ചതും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതും ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ജീവൻ - ഭൗതികവും ആന്തരികവുമായ ജീവനുവേണ്ടി നാം കൃതജ്ഞതയും സ്തോത്രവും ദൈവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. അവയുടെ പ്രതീകമോ വെറും ചെറിയാരപ്പവും അൽപം മുതിരി രസവും. (തുടരും..)

പലനാൾ ആവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വ്യാജപ്രസ്താവന സമീപ ദിവസങ്ങളിൽ നവമാദ്ധ്യമങ്ങളിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ നിജസ്ഥിതി ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ പ്രതികരിക്കാതിരിക്കുക അസാധ്യമായി എന്നതിനാലാണ് ഈ കുറിപ്പ് എഴുതുന്നത്. ഒരു കള്ളം പലവട്ടം ആവർത്തിച്ചാൽ അതു സത്യമാകുമെന്ന മിഥ്യാധാരണ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർ വ്യക്തമായ തെളിവു സഹിതം അതു തെറ്റെന്നു വ്യക്തമാക്കിയാലും അംഗീകരിക്കില്ല എന്ന് അറിഞ്ഞുതന്നെയാണ് ഈ കുറിപ്പ് എഴുതുന്നതും.

1889-ൽ തന്റെ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനുള്ള അവകാശവാദം തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതി തള്ളിയതിനെത്തുടർന്ന് പാലക്കുന്നത്ത് മാർ തോമസ് അത്താനാസ്യോസും കൂട്ടരും മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞ് പുതിയൊരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ആദ്യം നവീകരണ സുറിയാനി സഭ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ വിഭാഗം പിന്നീട് മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സഭ എന്നു സ്വയം പുനർനാമകരണം ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശാബ്ദങ്ങളായി അവർ നടത്തുന്ന ഒരു അവകാശവാദ പ്രകാരം മലങ്കരയിലെ അറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യ തദ്ദേശീയ മെത്രാനായ മഹാനായ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനെ വാഴിക്കാനുപയോഗിച്ച സിംഹാസനം മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ കൈവശമുണ്ട്! അത് ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇതഃപര്യന്തം മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുന്നത്! റോയൽ കോടതി വിധിയെ തുടർന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പഴയ സെമിനാരി നടത്തിയെടുത്തപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനം കൂടി എടുത്തുകൊണ്ടുപോ എന്നു പരിഹാസരൂപേണ ആക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് സെമിനാരിയുടെ മുകൾ നിലയിൽനിന്നും അത് താഴേക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുത്തെന്നും, കേടുപാടുപറ്റിയ ആ കസേര അവിടെ അപ്പോൾ കൂടിയിരുന്ന മാർ തോമസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ കക്ഷിക്കാർ ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി അറ്റകുറ്റപ്പണി നടത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നു എന്നുമാണ് അവരുടെ വാദം.

അടിമുടി ചരിത്ര സ്പെലിതങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ് ഈ വിചിത്രവാദം. അതിനു പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയിലേയ്ക്കു കടക്കുംമുമ്പ് മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ സിംഹാസനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക നിലപാട് പരിശോധിക്കാം. മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക വെബ്സൈറ്റ് (<http://marthoma.in/the-church/heritage/>) പ്രകാരം ... Their dream was finally materialized when their Archdeacon, Thomas by name,

മാർത്തോമ്മാ [ഒന്നാമന്റെ] സിംഹാസനം

was duly consecrated with the title 'Mar Thoma' in 1665 by Mar Gregorius of Jerusalem who was associated with the Jacobite Patriarchate of Antioch. ... The throne used for this consecration in 1655 is still in the possession of the Mar Thoma Church and kept in the Poolatheen, the residence of the Malankara Metropolitan at Tiruvalla. It has been used in the installation of every Mar Thoma Metropolitan, to this day, so that the continuity of the throne of Mar Thoma is ensured. ... എന്നാണ് ഈ സംഭവം വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്നത്. പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാർ കൂടി തോമ്മാ അർക്കദയക്കോനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചത് 1653 മെയ് 1-നു ആണെന്നതും, 1665-ൽ കേരളത്തിലെത്തിയ യെറുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

സ്ഥാനം ക്രമപ്പെടുത്തിയത് അതേ വർഷമാണെന്നതും, വെബ്സൈറ്റിൽ പറയുന്ന 1655-നു യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലെന്ന വസ്തുതയും തൽക്കാലം മറക്കാം. വസ്തുതാപരമായ വിശകലനത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കാം.

ഒന്നാമതായി, 1653-ൽ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനെ വാഴിച്ച ആലങ്ങാട്ടു പള്ളി പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെ അടിച്ചമർത്തുവാൻ നിയോഗിതനായ റോമൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. വൈരാഗ്യ ബുദ്ധിയോടെ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനെ വേട്ടയാടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരാതനമായ അങ്കമാലി അരമന രാജസഹായത്തോടെ കൈവശപ്പെടുത്തി അഗ്ന്യാഹുതി നടത്തുകയും ചെയ്ത സെബസ്ത്യാനി ഈ *വിലപ്പെട്ട മുതൽ* വിട്ടുകൊടുക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം. മാത്രമല്ല, സെബസ്ത്യാനിയുടെ കയ്യിൽപെടാതെ മുളത്തൂരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും ഉടുതുണിപ്പോലും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒളിച്ചോടേണ്ടി വരികയും, ഒരു ദശാബ്ദക്കാലം കാൽവെന്ത നായ പോലെ ജീവനുവേണ്ടി ഓടേണ്ടി വരികയും ചെയ്ത മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനും സന്തതസഹചാരി ആഞ്ഞിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരും ഈ *സിംഹാസനവും* പേറിയാണ് തങ്ങളുടെ സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ താണ്ടിയതെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്!

രണ്ടാമതായി, 1665-ൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ് മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ സ്ഥാനം ക്രമപ്പെടുത്തിയത് എവിടെവെച്ച് എന്നു വ്യക്തമായ യാതൊരു രേഖയുമില്ല. നിരണത്തുവെച്ചെന്നു ചിലർ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുപോൽ ബലകമായ തെളിവുകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. മാത്രവുമല്ല, കോട്ടയത്തു സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുന്ന 1815 വരെ മലങ്കര മെത്രാന്മാർക്ക് സ്ഥിരമായ ഒരു വാസസ്ഥലം ഇല്ലായിരുന്നു. സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുള്ള പള്ളികളിൽ മാറിമാറി താമസിച്ചിരുന്ന അവരെ വാഴിച്ചിരുന്നതും വ്യത്യസ്ത പള്ളികളിൽ വെച്ചായിരുന്നു. അവിടെയെല്ലാം ഈ *സിംഹാസനം* ചുമന്നുകൊണ്ടു പോയോ? ഇത്രയും പ്രാധാന്യമുള്ള *മലങ്കര സിംഹാസനം* സ്ഥാപനകാലത്തോ പിന്നീടോ പഴയ സെമിനാരിയിലേയ്ക്കു മാറ്റിയതിനും രേഖ പോയിട്ട് വായ്മൊഴി പാരമ്പര്യം പോലുമില്ല. സി.എം.എസ് മിഷിനറിമാരുമായി ചട്ടിയും കലവുമവരെ വീതംവെച്ച കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധിയിലും പരാമർശനമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇത്തരമൊരു കന്ദേരയുടെ അസ്തിത്വംതന്നെ ചോദ്യ ചിഹ്നത്തിലാണ്.

അടുത്തതായി സെമിനാരി നടത്തി എടുത്തതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സംഭവങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. കൊല്ലവർഷം 1061 (1886) തുലാം 19-നു തിരുവിതാം

കൂർ ഹൈക്കോടതി മാർ ദീവന്നാസ്യാസ് അഞ്ചാമനു അനുകൂലമായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴ ജില്ലാകോർട്ടിൽ പി. ജെ. പുനൻ വക്കിൽ മുഖാന്തിരം വിധിനടത്തു ഹർജികൊടുത്തു. പക്ഷേ ചില സാങ്കേതിക കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു വിധിനടത്ത് നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. തുടർന്നു നടന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി മാർ ദീവന്നാസ്യാസിന്റെ വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനായിരുന്ന ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ വിവരണം ഇപ്രകാരമാണ്. 1061 മിഥുനമാസത്തിൽ രാമനാഥരായർ കോട്ടയത്തേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ആലപ്പുഴ താമസിച്ചു വിധിനടത്തു ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചു വാദിച്ചു. ജഡ്ജി ഒരു തടസവും പറയാതെ അനുവദിച്ച് ഉത്തരവിട്ടു. ആ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ആമ്മ്യൻ കോട്ടയത്തു വന്നപ്പോൾ സെമ്മിനാരി കെട്ടിടങ്ങൾ പുട്ടിക്കാണു കയാൽ വിവരം കോർട്ടിലേയ്ക്കു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തതിൽ കൊല്ലനെ വരുത്തി തുറപ്പിക്കാൻ ആമ്മ്യന്റെ പേർക്കും, വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെയും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടേയും പേർക്കും കോർട്ടിൽനിന്നും ഉത്തരവു വന്നു. അതിൻപ്രകാരം സിമ്മനാരിയുടെ പുട്ടുകൾ എടുപ്പിച്ചു നടത്തിത്തരികയും സുറിയാനി കണക്കിൽ കർക്കിടകം 3-നു മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ദുക്നാന ദിവസം മാർ ദീവന്നാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ ശൈമവോൻ അത്താനാസ്യാസ് ബാവായും അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ...

ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യാസിന്റെ വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ പക്ഷപാതിത്വം ആരോപിച്ചാലും ഇതിലുപരി ഈ സംഭവത്തിന്റെ ഒരു ദുക്സാക്ഷി വിവരണം ലഭ്യമാണ്. പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമെന്നോ പുറംലോകം കാണുമെന്നോ സ്വപ്നേനി പ്രതീക്ഷിക്കാതെ വാകത്താനം കാരൂചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശൻ (പിന്നീട് പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ) തന്റെ മരണപര്യന്തം എഴുതി സൂക്ഷിച്ച *സഭാജീവിത നാൾവഴി* എന്ന ഡയറിയാണ്. അതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്.

... ഇതിനിടയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ ശൈമോൻ അത്താനാസ്യാസ് ബാവായും കോട്ടയത്ത് പുത്തനങ്ങാടി കുരിശു പള്ളിയിൽ നീങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശു തിരുമേനികളെ കാണുമാനായി കുരിശു പള്ളിയിൽ എത്തി അനുഗ്രഹം വാങ്ങി അവിടെ താമസിച്ചു. പിന്റെ ദിവസമായ കർക്കിടകം 3-ന് സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം ബാവാ കക്ഷികൾക്ക് ഗുണമായി വിധി ഉണ്ടായതിനാൽ വിധി നടത്തി സിമ്മ

നാരി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനായി തിരുമേനികൾ കുരിശുപള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പുത്തൻപള്ളിയിൽ കേറി പ്രാർത്ഥനയും കഴിച്ച് താഴത്തങ്ങാടി വഴിയായി സിമ്മനാരിയിൽ എത്തി. അന്ന് വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കമായിരുന്നതിനാൽ ബോട്ട് സിമ്മനാരിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ മിറ്റത്ത് അടുത്തു. ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശു തിരുമേനികളോട് കൂടെ സിമ്മനാരിയിലേക്ക് പോയി. സിമ്മനാരി മുഴുവൻ പൂട്ടി ഇട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആദ്യമേ പടിഞ്ഞാറെ വലിയ വാതിലിന്റെ പൂട്ട് തല്ലിച്ചു. പിന്നീട് പള്ളിയുടേതും തല്ലിച്ചു. പള്ളിയുടെ ത്രോണോസികളും കബറികളും പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിച്ചു. തിരുമേനികൾ പടിഞ്ഞാറെ കെട്ടിന്റെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള വലിയ ഹോൾ മുറികളിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ടി. മാസം 4-ന് വാകത്താനത്ത് നിന്നും മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സിമ്മനാരിയിൽ വന്നു താമസം തുടങ്ങി. ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശു സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും കല്ലുകൾ പള്ളിയിലും മുപ്പാത്തിയിലും പോയി തിരിച്ചു വീട്ടിൽ എത്തി. 1062 ചിങ്ങം 30-ന് സിമ്മനാരിയിൽ ഒരു പൊതു യോഗം കൂടി. ആ യോഗത്തിൽ മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ ശെമ്മാശുമാരെയും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെയും വരുത്തി സിമ്മനാരിയിൽ പഠനം നടത്തണമെന്ന് ആയതിലേക്ക് മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വിചാരവും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനും മല്പാൻമാർ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും യോഗം പിരിയുകയും ചെയ്തു. ...

ഈ രണ്ടു വിവരണങ്ങളിൽനിന്നും പഴയ സെമിനാരി കോടതി ഉത്തരവു പ്രകാരം നടത്തിയെടുക്കുമ്പോൾ എതിർ കക്ഷികൾ സ്ഥലത്ത് ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ മദ്ബഹായിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട സിംഹാസനം എങ്ങിനെ സെമിനാരിയുടെ രണ്ടാം നിലയിലെത്തി എന്ന ചോദ്യം പോയിട്ട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജംഗമസ്വത്തുക്കൾ വാരിവലിച്ചെറിഞ്ഞ് അലങ്കോലമാക്കി എന്ന ആരോപണം തന്നെ അടിസ്ഥാനരഹിതമാകുന്നു.

ഹൈക്കടതി വിധിക്കെതിരെ മാർ തോമസ് അത്തനാസ്യോസ് തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ സെമിനാരി ഒഴികെയുള്ള സ്ഥാവരസ്വത്തുക്കളും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും ചെപ്പേടുകളുമടക്കമുള്ള ജംഗമവസ്തുക്കളും 1886-ൽ നടത്തിയെടുക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനു സാധിച്ചില്ല. പക്ഷേ 1889-ൽ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതി വിധിയും അനുകൂലമായതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹം ബാക്കി സ്ഥവര സ്വത്തുക്കളും മലങ്കര മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ തനിക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും

നടത്തിയെടുത്തു. ജാത്യാഭിമാനി ആയിരുന്ന അദ്ദേഹം അവയ്ക്കു പകരം പണം നൽകാമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനം സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നിട്ടും മലങ്കര മെത്രാന്റെ സൂക്ഷിപ്പിലിരിക്കേണ്ട തെരിസാപ്പള്ളി ചെപ്പേടിന്റെ രണ്ടു തകിടുകൾ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു മാർ തോമസ് അത്തനാസ്യോസ് കൈവശംവെച്ചു എന്നത് ചരിത്രം.

ചെറിയ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളടക്കം സൂക്ഷ്മമായി കോടതിവഴി നടത്തിയെടുത്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ ഇത്രയും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സിംഹാസനം അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുകയും എതെങ്കിലും കാലത്ത് അത് മാർമണ്ണിലേയ്ക്കു കടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതും തിരികെ സെമിനാരിയിൽ എത്തിച്ചേനെ. കാരണം മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകത്തെപ്പറ്റി അതിന്റെ നേരവകാശിയായ അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല അവബോധമുണ്ടായിരുന്നു. 1889-ലെ റോയൽ കോടതി വിധിയെപ്പറ്റി ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് പറയുന്നത് തന്നെ ... (ജഡ്ജിമാരുടെ) ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം പ്രബലപ്പെടുകയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴ്ച ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു... എന്നാണ്.

മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഔദ്യോഗിക വെബ്സൈറ്റിലെ വിചിത്രമായ ഒരു വാദം ... ഈ സിംഹാസനം (മെത്രാൻ വാഴ്ചയ്ക്ക്) ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ തുടർച്ച ഉറപ്പാക്കപ്പെടുന്നു... (It has been used in the installation of every Mar Thoma Metropolitan, to this day, so that the continuity of the throne of Mar Thoma is ensured.) എന്നാണ്. മാർത്തോമ്മാ സഭാ സ്ഥാപകനായ മാർ തോമസ് അത്തനാസ്യോസിന്റെ പിൻഗാമികളായ ക്രമാനുസൃതം ടൈറ്റസ് ഒന്നാമൻ കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽവെച്ചും, ടൈറ്റസ് രണ്ടാമൻ പുത്തൻകാവു പള്ളിയിൽവെച്ചും, അബ്രഹാം മാർത്തോമ്മാ തിരുവല്ലയിൽവെച്ചുമാണ് വാഴിക്കപ്പെട്ടത്! അതിനേക്കാൾ ഒക്കെ ഉപരി, ഭൗതികമായ ഒരു ഇരിപ്പിടമാണോ അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനം? സിംഹാസനം എന്നത് ഭൗതികമായ ഒരു ഇരിപ്പിടമല്ല, മറിച്ച് ആത്മീയമായ ഒരു വിശ്വാസവും പ്രതീകവുമാണ്. നസ്രാണി ചരിത്രഭീഷ്മാചാര്യരായ ഇസഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്താൽ, ... കർത്താവിന്റെ അപ്പോസ്തോലന്മാർ എല്ലാവരും ഇരുന്ന എറ്റവും വലിയ ഭൗതിക സിംഹാസനങ്ങൾ ഗലീലക്കടലിലെ മീൻവള്ളങ്ങളുടെ പടിയാലിരിക്കും! ... അതിൽ കൂടുതൽ അനുഷ്ഠാനപരമായ പ്രാധാന്യമൊന്നും ഭൗതിക സിംഹാസനത്തിനില്ല. എന്നാൽ അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനം സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അപരിത്യാജ്യമായ ഭാഗവുമാണ്. ✠

കർഷകന്റെ സുവിശേഷം

യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യുവാനും അതിനെ കാപ്പാനും ആക്കി. (ഉല്പത്തി 2:15) മനുഷ്യൻ കർഷികവൃത്തിയിൽക്കൂടി ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് ദൈവം ആദിയിൽ തന്നെ വിഭാവനം ചെയ്തത്. മനുഷ്യനും സ്ത്രീയും സസ്യലതാദികളെ നട്ടു വളർത്തുകയും അവയെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും തരുനിരകൾക്കിടയിൽക്കൂടി ഉലാത്തി കൊണ്ട് യഹോവയ്ക്കു സ്തുതിഗാനങ്ങൾ പാടുകയും ചെയ്തു. ഈരേന്മാർ അവരെ ആശ്ചര്യത്തോടെയും അത്ഭുതത്തോടെയും അല്പം അസുയയോടെയും നോക്കികൊണ്ടിരുന്നുവത്രെ. മണ്ണിന്റെ ഉയർച്ചയിൽ അവർക്ക് വിസ്മയം തോന്നി. പൗദീസ എന്ന വാക്കു തന്നെ പർദേസ് എന്ന എബ്രായ പദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അർത്ഥം, വൃക്ഷങ്ങളുടെ തോട്ടം എന്ന്. അവിടെ ഇടതൂർന്ന് നിൽക്കുന്ന മരങ്ങൾ പോലെ വിശ്വാസികളുടെ സഭയിൽ സ്വർഗ്ഗീയാനുഭവങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനെ വൃക്ഷത്തോടുപമിച്ചിരിക്കുന്നുതായി ഒന്നാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ കാണുന്നു. അവൻ ആറ്റരികത്തു നട്ടിരിക്കുന്നതും തക്കകാലത്ത് ഫലം കായ്ക്കുന്നതും ഇല വാടാത്തതുമായ വൃക്ഷംപോലെ ഇരിക്കും. അവൻ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും സാധിക്കും (സങ്കീ. 1:1) സൃഷ്ടിയുടെ മൂന്നാം നാളിൽ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് പൂല്ല്യം വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും അതതുതരം വിത്തുള്ള ഫലവൃക്ഷങ്ങളും മുളച്ചുവരുട്ടെ....(ഉല്പത്തി 1:11-12) എന്ന് ദൈവം കൽപിച്ചു. താൻ സൃഷ്ടിച്ചതെല്ലാം നല്ലത് എന്ന് ദൈവം കണ്ടു. എല്ലാ മൃഗസമ്പത്തും

സസ്യസമ്പത്തും ദൈവം മനുഷ്യനെ ഏല്പിച്ചു. അവയെ അടക്കി വാഴുവാനുള്ള അധികാരം അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചക്കുശേഷവും അവനെ ഏൽപ്പിച്ച ജോലി കർഷികവൃത്തി തന്നെ ആയിരുന്നു. “അവനെ എടുത്തിരിക്കുന്ന നിലത്ത് കൃഷി ചെയ്യേണ്ടതിന് യഹോവയായ ദൈവം അവനെ ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി” (ഉല്പത്തി 3:23)

മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ പെരുകി കുടുംബമായും സമൂഹമായും ഗോത്രങ്ങളായും വളർന്നപ്പോൾ കർഷിക വൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ ദൈവം അവന് കൊടുക്കുന്നതായി ആദ്യപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാം. പഞ്ചഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉടനീളം ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ വായിക്കാൻ സാധിക്കാം. കൂട്ടുകാരന്റെ നിലം മോഹിക്കരുത്, മുമ്പേയുള്ള അതിർ നീക്കരുത് (ആവ. 5:21, 19:14) എന്ന് യഹോവ ഉറപ്പായി കല്പിച്ചിരുന്നു. നിലത്തിലെ വിളകൊയ്യുമ്പോൾ അരികുതീർത്ത് കൊയ്യുകയോ കാലാ പെറുക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അവ ദരിദ്രനും പരദേശിക്കും വിട്ടേക്കണം. എന്ന് യഹോവ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. (ലേവ്യ 19:9-10) കറയോ വിളവോ നിലമോ തീയിൽ വെന്ത് പോയാൽ തീ കത്തിച്ചവൻ തന്നെ അതിന് പകരം കൊടുക്കണമെന്ന് യഹോവ അനുശാസിക്കുന്നു. (പുറ. 22:6) വിതക്കാലമോ കൊയ്ത്തുകാലമോ ആയാലും ആറുദിവത്തെ വേലക്കുശേഷം ഏഴാം ദിവസം സ്വസ്ഥമായിരിക്കണമെന്ന് യഹോവ അരു

ളിച്ചെയ്യുന്നു. (പുറ. 34:21) മെതിക്കുന്ന കാളക്ക് മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുത് എന്ന് പോലും ദൈവം യിസ്രായേലുകൾക്ക് കല്പന കൊടുക്കുന്നു. കാർഷിക വൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ സാമൂഹ്യനീതിക്ക് ഉതകുന്നവയാണെന്ന് ദൈവം ഉറപ്പാക്കുന്നു. ഒരാൾ തന്റെ മുതിരിതോട്ടത്തിലെ ഫലം അനുഭവിക്കാതെയുദ്ധത്തിന് പോകേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥ പോലും യഹോവ ഒഴിവാക്കി അവൻ ഇളവ് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു (ആവ. 20:5-6) എന്നത് കർഷകനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുതലിനെ കാണിക്കുന്നു. അവന്റെ പ്രയത്നഫലം അവൻ അനുഭവിക്കണമെന്ന് യഹോവക്ക് നിർബന്ധമുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കാം.

വിവിധ കൃഷിപ്പണികളെപ്പറ്റിയും കാർഷിക ഉപകരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് കാണാം. നിലം ഉഴുന്നതും ഒരുകുന്നതും (ഇയ്യോബ് 1:14, യേശ. 5:2, 28:24) വിതയ്ക്കുന്നതും (മത്തായി 13:3) വളമിടുന്നതും (ലൂക്കോസ് 13:6-9) നനയ്ക്കുന്നതും (1 കൊറി 3:6-8) കളപറിക്കുന്നതും (മത്താ. 13:28-29) കൊയ്ത്തും മെതിയും (യശ 17:5, മത്തായി 13:30) എല്ലാം വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാഫ്റ്റിംഗും കൊമ്പുകൾ കോതി പെറുക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ (ലേവ്യ 19:9-10, രൂത്ത് 2:3) വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും മണവാളനുമായ ബോവസിന്റെ വയലിൽ കാലാപെറുക്കുന്ന രുത്തിനെ തന്റെ മണവാട്ടിയായി അവൻ ചേർത്തുകൊള്ളുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ശാശ്വതബന്ധം മനോഹരമായ ഒരു ചിത്രീകരണമായിത്തീരുന്നു.

വൃക്ഷങ്ങളെയും സസ്യലതാദികളെയും കാർഷികവേലകളെയും പ്രതീകാത്മകമായി വിവരിക്കുന്ന പല ഭാഗങ്ങളും വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കും. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപമകളും പ്രബോധനങ്ങളും പലപ്പോഴും മരങ്ങളെയും ഫലമൂലാദികളെയും കൃഷിപ്പണികളെയും ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ്. മരങ്ങളെ മനുഷ്യജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുമ്പോഴെല്ലാം സൽഫലം കായ്ക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർക്ക് തണലേകുന്ന ഒരു ജീവിതശൈലിയുടെ ഉദാഹരണമായുള്ള ദിവ്യസന്ദേശമാണ് ദൈവം നൽകുന്നത്. മനുഷ്യർക്ക് ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങളെയും സസ്യങ്ങളെയും നല്ലവയായി കൃഷിക്കാരൻ പരിഗണിക്കുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ഇഹലോകജീവിതം സമസൃഷ്ടികൾക്ക് ഉപകാരപ്രദവും ഫലപ്രദവുമാകുന്നത് നാം അവർക്ക് വേണ്ടി നല്ല ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോഴാണ്.

മനുഷ്യർ മനുഷ്യരുമായും ദൈവവുമായും പ്രകൃതിയുമായും മറ്റു ജീവജാലങ്ങളുമായും പുലർത്തേണ്ട അഭേദ്യമായ ബന്ധങ്ങൾ വി. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ വിളിച്ചോതുന്നുണ്ട്. കാർഷികവൃത്തിയിലെ പല പ്രായോഗികമായ കാര്യങ്ങളും സുവിശേഷ വ്യാഖ്യാനത്തിന് ഉപകരിക്കു

ന്നവയാണ്. ഇന്ന് കാർഷിക വൃത്തി ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെയും ഉപജീവനമാർഗ്ഗമല്ലാതായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം വ്യാപകമായതോടെ സ്ഥിരവരുമാനമുള്ള ജോലികൾ തേടി മനുഷ്യർ അന്യനാടുകളിലേക്കു പോലും ചേക്കേറുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ ലഭ്യതക്കുറവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കുലിയും കാർഷിക മേഖലയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനത്തിലെ അനിശ്ചിതത്വവും അണുക്യടുംബങ്ങളുടെ ആവിർഭാവവും മറ്റും ഇതിന് കാരണമായി കണക്കാക്കാം. ലോകത്തിൽ എല്ലായിടത്തും ഈ പ്രവണത കണ്ടുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൃഷിക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ കാലാവസ്ഥയുള്ള കേരളത്തിൽ ഈ അവസ്ഥ രൂക്ഷമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് വിചിത്രം തന്നെ.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നസറേത്തിലെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ മരപ്പണി കൂലത്തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ച് ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ കർഷകരുടെ വിത്തും വയലും വിളവെടുപ്പും ആണ് അവൻ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. യിസ്രായേലിനെ മുതിരിവള്ളിയോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്ന ധാരാളം ഭാഗങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ സത്യമുതിരിവള്ളിയായും വിശ്വാസികളെ അതിന്റെ ചില്ലുകളായും ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു.

(യോഹ 15:1) മുതിരിച്ചുക്ക് തനിയെ ചവിട്ടി (യശ 63:2) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രവചനം കർത്താവ് ഗദ്സമൻ തോട്ടത്തിൽ ഏകനായി വ്യഥയനുഭവിക്കുമ്പോൾ നിവൃത്തിയാകുന്നു. യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഉണർവുള്ളതായി ജാഗരിച്ചിരുന്ന് തന്റെ മുതിരത്തോട്ടത്തിൽ പണിചെയ്യുന്നവരായി കാണപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാൻമാർ, പകൽ മുഴുവൻ തന്റെ കൂടെ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക് കർത്താവ് അരകെട്ടി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുമല്ലോ (ലൂക്കോ 12:37)

മനുഷ്യജീവന്റെ ആരോഗ്യകരമായ നിലനിൽപ്പിന് നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂമിയെ ജാഗ്രതയോടെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിഭൂമികൾ ഇല്ലാതെ പോയാൽ അത് ആത്മനികമായി മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ നാശം തന്നെ ആയിരിക്കും. പരിസ്ഥിതി നീതി നടപ്പാക്കാതെ സാമൂഹിക നീതി കൈവരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിൽക്കൂടി ലോകം ഒരു പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമായി വിമോചിക്കപ്പെടുമെന്ന് പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നത് ഈ സത്യം കൂടി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ്. (എഫെ. 1:1-10, കൊലോ 1:15-20) സൃഷ്ടി അതിന്റെ പുതുമ്മത്തെയും വിടുതലിനുമായി കാത്തിരിക്കുന്നു. (റോമ 8:18-22) സർവ്വസൃഷ്ടിക്കും ലഭിച്ച ശാപവിമോചനം പ്രകൃതിയും കാംക്ഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യനു മാത്രമായി രക്ഷ സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. കൃഷിയും കൃഷിഭൂമിയും കർഷകനും ഇല്ലാത്ത സുവിശേഷം നിർജീവമത്രെ.

ജൂലിയ്ക്കുന്ന ദീപം

ആരാധനാ വിജ്ഞാനീയം

ഫാ. സഖറിയാ പനയ്ക്കാമറ്റം

‘ഉജ്ജ്വലദീപമെടുത്തോർ-
ഞ്ചറിവേറിയ നാരികളൊപ്പം
നാഥാ ദേവാ നൽകുക യോഗ്യത,
നിൻ സ്തുതി പാടാൻ’
(സ്ലീബാ നമസ്കാരം - പ്രഭാതം)

സ്ലീബാ മുതൽ കൃതാവരെയുള്ള ഞായറാഴ്ച കളിലും മാരാനായാ പെരുന്നാളുകളിലും ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന സ്ലീബാ നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആരാധനയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവ്, പ്രവാചകന്മാർ, ശാരീരിക വേദനകൾ സഹിച്ച മൗദ്യാനന്മാർ, വൃതാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടു കൂടി ജീവിതം നയിച്ച് കടന്നു പോയ സഭാപിതാക്കന്മാർ, പൗദീസാവാഗ്ദാനമായി ലഭിച്ച ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട കള്ളൻ, സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാർ എന്നിവരോടു ചേർന്ന് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത ലഭി

യ്ക്കണമെന്നെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവരോടൊപ്പം തന്നെ ദൈവരാജ്യത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിയുള്ള ഉപമയിലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരായ കന്യകമാരെയും പ്രത്യേകമായി സ്മരിക്കുന്നു. മണവാളനെ സ്വീകരിക്കുവാനായി തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങൾ കെട്ടുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിൽ ജീവിതം കരുതലോടെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചു. ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാന ആശംസാ പ്രാർത്ഥനയിൽ “കാരുണ്യമാകുന്ന നല്ല എണ്ണകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ദീപയഷ്ടികൾ കെട്ടുപോകാതെ സൂക്ഷിച്ച ബുദ്ധിമതികളായ ആ അഞ്ചു കന്യകമാരോടൊപ്പം ഈ ദാസനേയും / ദാസി യേയും ആനന്ദിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ” എന്ന ഭാഗം കൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പരിസരത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാശം

ഒരു വിളക്ക് പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പരിസരത്തിലുള്ള ജീവജാലങ്ങളോടും പൊതുവെ പ്രപഞ്ചത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏത് വലിയ അന്ധകാരത്തിലും ആ പ്രകാശം കടന്നു ചെന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ദൈവ സാന്നിധ്യവും പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഭദ്രദീപം തെളിയിക്കുമ്പോൾ അത് അദൃശ്യമായ ദൈവ സാന്നിധ്യത്തെ

വിളിച്ചറിയിക്കുകയാണ്. മാർ അപ്രേമിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ എല്ലാവരും തമ്മിലും എല്ലാം തമ്മിലും ബന്ധമുണ്ട്. ഭൗതിക ലോകവും ആത്മീയ ലോകവും തമ്മിലും, മനുഷ്യവർഗ്ഗം തമ്മിൽ തമ്മിലും, സകലതും പ്രപഞ്ചത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ എവിടെയെങ്കിലും ബന്ധങ്ങൾ ശിഥിലമായാൽ അത് പരിഹരിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം സൃഷ്ടിയുടെ മകുടം ആയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനാണ്. ദീർഘവർഷങ്ങൾ അനുതാപത്തിൽ (എ. ഡി. 3-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ) ജീവിച്ച പരിശുദ്ധ പിതാവാണ് കിഴക്കൻ സഭയുടെ മാർ അഫ്രേം. അഫ്രേം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഫലപ്രദം എന്നാണ്. മാർ അഫ്രേമിന്റെ ഗാനങ്ങളും, രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനകളും അനുതാപ ജീവിതത്തിലേക്കും, പ്രകാശത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളിലേക്കും ഒരുവനെ നയിക്കുന്നതിന് വളരെ സഹായകരമാണ്. ആ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹനാമം തലക്കെട്ടായി ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്താൽ രചിതമായ പ്രാർത്ഥനകളും ഗാനങ്ങളും ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

പ്രകാശം സമാഗമന കുടാരത്തിൽ - യെരൂശലേം ദേവാലയത്തിൽ

അദ്യശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക സാന്നിധ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ യെരൂശലേം ദേവാലയത്തിലും സമാഗമന കുടാരത്തിലും പ്രകാശം പ്രതീകമായി ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരു ഭാഗത്ത് പ്രകാശവും, മറുഭാഗത്ത് മേഘവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ദൈവം ഒരു വശത്ത് പ്രകാശമായി വെളിപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവസാന്നിധ്യത്തെ മറയ്ക്കുന്ന മേഘം മറുഭാഗത്ത് കാണപ്പെടുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യന് എത്തിപ്പിടിക്കാവുന്നതിലും അപ്പുറമാണെന്നും, താൻ അപരിമേയനാണെന്നും മേഘം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. ദൈവാലയത്തിലെ ദൈവസാന്നിധ്യം അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി, ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമായി തന്റെ ശരീരത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും പരിമിതിയിലെങ്കിലും തന്റെ പ്രകാശത്തിന്റെ നന്മ നിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങൾ പരിസരത്തിന് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഇടമായി സമാഗമന കുടാരം തീരുന്നത് ഈ അനുഭവങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്.

സ്നേഹിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ സമാധാനം

ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കേവലം അധരങ്ങളിലുള്ള ആരാധനയുടെ ശബ്ദം മാത്രമല്ല. അതിലുപരി സ്നേഹിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും സംരക്ഷണവും സമാധാനവുമാണ്. സ്വന്തം ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കു

വേണ്ടി വിട്ടുകൊടുക്കുവാനുള്ള ത്യാഗമുള്ളിടത്ത് സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് സ്ഥാനമില്ല. വിശുദ്ധ കുർബാന ആരംഭിക്കുന്ന പരസ്യ ശുശ്രൂഷയുടെ മുമ്പായി “വെളിവു നിറഞ്ഞതാരിശോ..... സൽക്രിയകൾക്ക് മനുശുദ്ധ്യം സംഗതി വരണേ ഞങ്ങൾക്ക്” എന്ന് ധ്യാനാത്മകമായി ചൊല്ലുന്ന സമയത്താണ് വിശുദ്ധ ത്രോണോസ്സിലെ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിക്കുന്നത്. പരിസരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മെഴുകുതിരികൾ സ്വയം ഉരുകി ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു. ‘അഖിലാഞ്ച മണ്ഡലമണിയിച്ചൊരുക്കി’ എന്ന പൊതുവായ ഈശ്വര പ്രാർത്ഥനയോടു കൂടിയായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പഠനം മുൻകാലങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചിരുന്നത്. ‘പരമാണ് പൊരുളിലും സ്പർശണമായ് മിന്നും പരമപ്രകാശമെ ശരണം നീ നിത്യം’ എന്ന ഈശ്വര സന്നിധിയിലെ സമർപ്പണം പ്രകാശത്തിന്റെ പങ്കുകാരാകുവാനുള്ള അഭയയാചനയാണ്.

ആശ്രമങ്ങളും കന്യാസ്ത്രീമാങ്ങളും - കരുണയുടെ ഉറവിടങ്ങൾ

ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആശ്രമങ്ങളുടേയും കന്യാസ്ത്രീമാങ്ങളുടേയും ആരംഭത്തിനും അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും ഗണ്യമായ പ്രാധാന്യമാണ് കാലാകാലങ്ങളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ധന്യമായ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് പങ്കിടുവാനുള്ള ആത്മഫലങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അപരന് കടംവാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുവാനോ കടമായി കൊടുക്കുവാനോ കഴിയാത്തതത്രെ ആത്മഫലങ്ങൾ. പരിജ്ഞാനം കുറഞ്ഞ കന്യകമാർക്ക് യഥാസമയം ലഭിക്കാതെ പോയ ‘എണ്ണ’ ഈ ആത്മഫലങ്ങളത്രെ. അത്യാവശ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾക്ക് ധൂർത്ത് കൂടിവരുമ്പോൾ നഷ്ടമാകുന്നത് ഈ ആത്മഫലങ്ങൾ തന്നെ. അത് എണ്ണ തീർന്നു പോകുന്ന അവസ്ഥയാണ്.

തുരുമ്പു പിടിച്ചു പോകുന്ന സൗന്ദര്യത്തിനും കീടമെടുക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾക്കും അലങ്കാരങ്ങൾക്കും അമിത പ്രാധാന്യം നൽകുമ്പോൾ നഷ്ടമാകുന്നത് ഭൂമിയിൽ ഒരു കള്ളനും സ്പർശിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ആന്തരിക നന്മകൾ ആയിരിക്കും. ഭൂമിയുടെ ദിശകളെ മാറ്റിമറിച്ച പ്രഭാഷണം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. “പുഴുവും ഇരുമ്പും കെടുകയും കള്ളൻമാർ തുരന്ന് മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരുത്. പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുകാതെയും കള്ളൻമാർ തുരന്ന് മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചുകൊൾവിൻ”. (വി.മത്തായി 6:19,20)

ഈ വർഷം (2016) പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കു ശേഷം 11 ഞായറാഴ്ചകൾ വരുന്നുണ്ട്. ദനഹായ്ക്കു ശേഷമുണ്ടായിരുന്നത് രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകൾ മാത്രം. ഇവയുടെ സംഖ്യ (എണ്ണം) പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

ദനഹാപ്പെരുന്നാളിനു (കോനുൻഹോയി/ജനുവരി 6) ശേഷം നിനവേ നോമ്പിന്റെ തലേന്നു വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളാണ് ദനഹായ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഞായറാഴ്ചകളായി കണക്കാക്കുന്നത്. ഇവയുടെ എണ്ണം ഒന്നു മുതൽ ആറു വരെയൊക്കാം. പെന്തിക്കോസ്തി ഞായറാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് മറുപപ്പെരുന്നാളിനു (ഓബ്/ഓഗസ്റ്റ് 6) മുമ്പു വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളാണ് പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഞായറാഴ്ചകൾ. ഇവയുടെ എണ്ണം ഏഴു മുതൽ 12 വരെയൊക്കാം.

ദനഹായ്ക്കും പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കും ശേഷമുള്ള ഞായറാഴ്ചകളുടെ എണ്ണം ഈസ്റ്ററിന്റെ തീയതിയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ക്യാന്താപ്പെരുന്നാൾ (ഈസ്റ്റർ) വരാവുന്ന ഏറ്റവും നേരത്തെയുള്ള തീയതി മാർച്ച് 22-ാം വൈകിയുള്ള തീയതി ഏപ്രിൽ 25-ാം ആണ്. മലങ്കര സഭ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിക്കുന്നത് (1953 മേയ് 14) വരെ ഇത് ഓദോർ (സുറിയാനിക്കണക്ക് മീനം) 22-ാം നീസാൻ (സു.ക. മേടം) 25-ാം ആയിരുന്നു. അതുവരെ ജൂലിയൻ കലണ്ടർ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള 'സുറിയാനിക്കണക്ക്' ആണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഈ ലേഖനത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ മലങ്കര സഭാ പഞ്ചാംഗമനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് സുറിയാനി മാസങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അക്കാലത്ത് ജൂലൈ മാസത്തിനു പകരം 'തോമസ്' (സുറിയാനിക്കണക്ക് കർക്കടകം), നവംബർ മാസത്തിനു പകരം 'തെശീൻഹോയി' (സുറിയാനി വൃശ്ചികം) എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞിരുന്നു. മലയാളക്കണക്കും സുറിയാനിക്കണക്കും തമ്മിൽ മൂന്നു ദിവസം വരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്; വിരളമായി മാത്രമേ ഒരുമിച്ചു വരികയുള്ളൂ.

നിനവേ നോമ്പ് (മൂന്നു നോമ്പ്) ആരംഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും നേരത്തെയുള്ള തീയതി കോനുൻഹോയി/ജനുവരി 12-ാം വൈകിയുള്ള തീയതി ശബോത്ത്/ഫെബ്രുവരി 15 (അധിവർഷങ്ങളിൽ 16)-ാം ആണ്. ആ നിലയ്ക്ക് ദനഹാ പെരുന്നാളിനു (കോനുൻഹോയി/ജനുവരി 6) ശേഷം ഒരു ഞായറാഴ്ച മാത്രം വരാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്. ഓദോർ/മാർച്ച് 22, 23, 24 (അധിവർഷങ്ങളിൽ 22, 23) തീയതികളിൽ ഈസ്റ്റർ വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ

സഭാവത്സരത്തിലെ ഞായറാഴ്ചകളുടെ സംഖ്യ

(1915, 1942, 1953, 2008, 2160) ദനഹാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം ഒരു ഞായറാഴ്ച മാത്രമാണുള്ളത്. ദനഹാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം ആറു ഞായറാഴ്ചകൾ വരെ വരാം. നീസാൻ/ഏപ്രിൽ 22, 23, 24, 25 (അധിവർഷങ്ങളിൽ 21, 22, 23, 24, 25) തീയതികളിൽ ഈസ്റ്റർ വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ (1945, 1962, 1973, 1984, 2000, 2011, 2038, 2052, 2057, 2068, 2079, 2095) ഇതു സംഭവിക്കും.

പെന്തിക്കോസ്തി ഞായറാഴ്ച വരാവുന്ന ഏറ്റവും നേരത്തെയും വൈകിയുമുള്ള തീയതികൾ ഈ യോർ/മേയ് 10-ാം ഹസിറോൻ/ജൂൺ 13-ാം ആണ്. ഓദോർ/മാർച്ച് 22, 23, 24, 25 തീയതികളിൽ ഈസ്റ്റർ വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ (1896, 1912, 1915, 1942, 1953, 2008, 2035, 2046, 2103, 2160) പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം 12 ഞായറാഴ്ചകൾ വരും. പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് ഏഴു ഞായറാഴ്ചകൾ വരും. നീസാൻ/ഏപ്രിൽ 23, 24, 25 തീയതികളിൽ ഈസ്റ്റർ വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ (1888, 1945, 2000, 2011, 2038, 2079, 2095, 2152) ഇതു സംഭവിക്കും.

ജനുവരി ഏഴു മുതൽ ഓഗസ്റ്റ് അഞ്ചു വരെ 211 (അധിവർഷങ്ങളിൽ 212) ദിവസമാണുള്ളത്. 30 - 31 ഞായറാഴ്ചകൾ ഇതിനിടയിൽ വരും. നിനവേ നോമ്പിനും വലിയ നോമ്പിനും ഇടയിലുള്ള രണ്ടും (കൊഹനേ, ആനീദേ) കൊത്നേ മുതൽ ക്യാന്താ വരെയുള്ള എട്ടും പുതുഞായർ മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെയുള്ള ഏഴും ഞായറാഴ്ചകൾ (ആകെ 17 ഞായറാഴ്ചകൾ) ഒഴിവാക്കിയാൽ 13 - 14 ഞായറാഴ്ചകൾ വരും. ഇവയിൽ ഒന്നു മുതൽ ആറേണ്ണം വരെ ദനഹായ്ക്കു ശേഷവും ഏഴു മുതൽ 12 എണ്ണം വരെ പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കു ശേഷവും വരാവുന്നതാണ്. സാധാരണയായി ഇവയുടെ ആകെ എണ്ണം 13 ആയിരിക്കും. വർഷാരംഭം (കോനുൻഹോയി/ജനുവരി ഒന്ന്) തികളാഴ്ച വരുന്ന സാധാരണ വർഷങ്ങളിലും ഞായറാഴ്ചയോ തികളാഴ്ചയോ വരുന്ന അധിവർഷങ്ങളിലും ഇവയുടെ ആകെ എണ്ണം 14 വരും. മാർച്ച് 25, ഏപ്രിൽ 1, 8, 15, 22 തീയതികളിൽ ഈസ്റ്റർ വരുന്ന സാധാരണ - അധിവർഷങ്ങളിലും മാർച്ച് 24, 31 ഏപ്രിൽ 7, 14, 21 തീയതികളിൽ ഈസ്റ്റർ വരുന്ന അധിവർഷങ്ങളിലും ഇവയുടെ ആകെ എണ്ണം 14

അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിൽ

സിറിയ, ലെബനോൻ, ജോർദാൻ, ടർക്കി, ഇറാക്ക് തുടങ്ങിയ പശ്ചിമേഷ്യൻ (മദ്ധ്യപൂർവ്വ) രാജ്യങ്ങളിൽ സിറിയക് ഓർത്തഡോക്സ് (അന്ത്യോഖ്യൻ സിറിയൻ) സഭയുടെ ആരാധനാ കലണ്ടറിൽ ദനഹായ്ക്കു ശേഷം മൂന്നു മുതൽ എട്ടു വരെയും പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കു ശേഷം അഞ്ചു മുതൽ പത്തു വരെയും ഞായറാഴ്ചകളാണ് വരുന്നത്. അവർ ക്രിസ്തസ് (യൽദോ), വചനിപ്പു (സുബോറോ) പെരുന്നാൾ തുടങ്ങി നിശ്ചിത തീയതിയിൽ വരുന്ന വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ (Fixed Feasts) മാത്രം 1955 മുതൽ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചും ഈസ്റ്റർ (ക്യൂന്താ) ഉൾപ്പെടെ നിശ്ചിത തീയതിയിൽ വരാത്ത വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ (Movable Feasts) നേരത്തെയുള്ളതുപോലെ ജൂലിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചും ആചരിക്കുന്നതാണ് കാരണം. പഴയ രീതി പ്രകാരം (20, 21 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ) ഈസ്റ്റർ വരാവുന്ന ഏറ്റവും നേരത്തെയും വൈകിയുമുള്ള തീയതികൾ യഥാക്രമം ഏപ്രിൽ നാലും (ഉദാ: 1915, 2010) മേയ് എട്ടും (ഉദാ: 1983, 2078) ആകുന്നു. അവരുടെ ദനഹാപ്പെരുന്നാൾ പുതിയ രീതി പ്രകാരം ജനുവരി ആറനും മറുപ്പെരുന്നാൾ ഓഗസ്റ്റ് ജനുവരി ആറനും വരുന്നു.

എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലും ഇന്ത്യയിലും സുറിയാനിസഭ എല്ലാ വിശേഷ ദിവസങ്ങളും ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചും വിശുദ്ധ നാടുകളിൽ എല്ലാ വിശേഷ ദിവസങ്ങളും ജൂലിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചും ആചരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ യാക്കോബായ വിഭാഗം 1952 ഡിസംബർ 15നാണ് ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിച്ചത്. വിശുദ്ധ നാടുകളിൽ നിശ്ചിത തീയതിയിൽ വരുന്ന വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ 13 ദിവസം വൈകിയും നിശ്ചിത തീയതിയിൽ വരാത്ത വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ മിക്ക വർഷവും ഒന്നും നാലും അഞ്ചും ആഴ്ചകൾ വൈകിയും ആചരിക്കുന്നു. ഒരേ സഭയിൽ തന്നെ രണ്ടു കലണ്ടറുകൾ മൂന്നു രീതികളിൽ പ്രാദേശികാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു കൗതുകകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

മലങ്കര സഭ വലിയ നോമ്പിലെ അഞ്ചാം ഞായറാഴ്ച കൂനിസ്ത്രീയെ സൗഖ്യമാക്കിയ സംഭവം സ്മരിക്കുമ്പോൾ (ക്പിപ്ത്തോ) അന്ത്യോഖ്യൻ സഭ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ നല്ല ശമറിയാക്കാരുടെ ഉപമ (ശമ്ദ്യോതോ) സ്മരിക്കുന്നു.

ആയിരിക്കും. മാർച്ച് 25 (അധിവർഷങ്ങളിൽ 24, 25) ന് ഈസ്റ്റർ വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ (1817, 1828, 1896, 1912, 2035, 2046) ദനഹായ്ക്കു ശേഷം രണ്ടും പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കു ശേഷം 12-ാം ഞായറാഴ്ചകൾ കാണും. ഏപ്രിൽ 22 (അധിവർഷങ്ങളിൽ 21, 22)ന് ഈസ്റ്റർ വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ (1812, 1823, 1834, 1907, 1918, 1929, 1962, 1973, 1984, 2052, 2057, 2068) ദനഹായ്ക്കു ശേഷം ആറും പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കു ശേഷം എട്ടും ഞായറാഴ്ചകൾ കാണും.

ഈസ്റ്ററിനും പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കും ഇടയിലുള്ള ആറു ഞായറാഴ്ചകളെ ക്യാന്തായ്ക്കു ശേഷം ഒന്നു മുതൽ ആറു വരെ ഞായറാഴ്ചകൾ എന്നും പുതുഞായറാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം ഒന്നു മുതൽ അഞ്ചു വരെ ഞായറാഴ്ചകൾ എന്നും കണക്കാക്കാറുണ്ട്. ഇവയിൽ അവസാനത്തെ ഞായറാഴ്ചയെ പെന്തിക്കോസ്തിയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഞായർ എന്നും പൊതുവെ പറയാറുണ്ട്.

മറുപ്പെരുന്നാൾ/കൂടാരപ്പെരുന്നാളിനും (ഓബ്/ഓഗസ്റ്റ് 6) ശുനോയോപ്പെരുന്നാളിനും (ഓബ്/ഓഗസ്റ്റ് 15) ഇടയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ഞായറാഴ്ചകൾ വരും. ഓഗസ്റ്റ് 6 ശനിയാഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ ഓഗസ്റ്റ് 15 തിങ്കളാഴ്ച വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ (2011, 2016, 2022) മാത്രമാണ് രണ്ടു ഞായ

റാഴ്ചകൾ വരുന്നത്. ശുനോയോപ്പെരുന്നാളിനും (ഓബ്/ഓഗസ്റ്റ് 15) സ്തീബാപ്പെരുന്നാളിനും (ഈലുൽ/സെപ്റ്റംബർ 14) ഇടയിൽ നാലോ അഞ്ചോ ഞായറാഴ്ചകൾ വരും. ഓഗസ്റ്റ് 15 ശനിയാഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ സെപ്റ്റംബർ 14 തിങ്കളാഴ്ച വരുന്ന വർഷങ്ങളിൽ (2009, 2015, 2020) മാത്രമാണ് അഞ്ചു ഞായറാഴ്ചകൾ വരുന്നത്.

തെശ്രീൻക്ദീം/ഒക്ടോബർ 30നോ അതിനുശേഷമോ ആദ്യം വരുന്ന ഞായറാഴ്ചയാണ് സഭാവാർഷാരംഭമായ കുദോൾഈത്തോ ഞായർ. സ്തീബാപ്പെരുന്നാളിനും (ഈലുൽ/സെപ്റ്റംബർ 14) ഇതിനു മുമ്പായി ആറോ ഏഴോ ഞായറാഴ്ചകൾ വരും. സ്തീബാപ്പെരുന്നാൾ വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി ദിവസങ്ങളിൽ വരുന്ന വർഷങ്ങളിലാണ് ഏഴു ഞായറാഴ്ചകൾ വരുന്നത്. പഴയ വേദവായനക്കുറിപ്പിൽ എട്ടു ഞായറാഴ്ചകളുടെ വായനകൾ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ഒരിക്കലും അപ്രകാരം സംഭവിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ എട്ടാം ഞായറാഴ്ചയുടെ വായന ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. കുദോൾ ഈത്തോ (ഒക്ടോബർ 30 നും നവംബർ 5 നും ഇടയിൽ) മുതൽ യൽദോപ്പെരുന്നാളിനു (കോനൂൻ ക്ദീം/ഡിസംബർ 25) മുമ്പ് കൃത്യമായി എട്ടു ഞായറാഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

യൽദോപ്പെരുന്നാളിനും (കോനൂൻക്ദീം/ ഡിസംബർ 25) ദനഹാപ്പെരുന്നാളിനും (കോനൂൻ ഫ്രോയി/ജനുവരി 6) ഇടയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ഞായറാഴ്ചകൾ വരും. ഞായർ, തിങ്കൾ, ചൊവ്വാ ദിവസങ്ങളിൽ ക്രിസ്തസ് അഥവാ വെള്ളി, ശനി, ഞായർ ദിവസങ്ങളിൽ എപ്പിഫനി വരുന്ന അവസരങ്ങളിലാണ് ഒരു ഞായറാഴ്ച മാത്രം വരുന്നത്.

ഒരു സഭാ വർഷത്തിൽ സാധാരണയായി 364 ദിവസവും 52 ഞായറാഴ്ചകളുമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ചില സഭാവത്സരങ്ങളിൽ 371 ദിവസവും 53 ഞായറാഴ്ചകളുമാണുണ്ടായിരിക്കുക. ഒക്ടോബർ 30നു തന്നെ കൂദോശ്ശുത്തോ വരുന്ന ആരാധനാവർഷങ്ങളിലാണ് കൃത്യമായി 53 ആഴ്ചയുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. അധിവർഷങ്ങളുടെ തലേ വർഷം ഒക്ടോബർ 31നു കൂദോശ്ശുത്തോ വന്നാലും ഇതു സംഭവിക്കും. 1999-2000, 2005-06, 2011-12, 2016-17, 2022-23, 2027-28, 2033-34 തുടങ്ങിയ ആരാധനാവർഷങ്ങളിൽ 53 ഞായറാഴ്ചകളുണ്ട്. (ഇതിനെപ്പറ്റി വിശദമായ ലേഖനം പിന്നീട്).

നിനവേ നോമ്പിനു മുമ്പുള്ള ഞായറാഴ്ച

ദനഹാപ്പെരുന്നാളിനും (കോനൂൻഫ്രോയി/സുറിയാനി മക്കരം/ജനുവരി 6) നിനവേ നോമ്പിനും ഇടയിലുള്ള ഞായറാഴ്ചകളാണ് “ദനഹായ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഞായറാഴ്ചകൾ” എന്ന് ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്. ഒന്നു മുതൽ ആറു വരെ ഞായറാഴ്ചകൾ ഇതിനിടയിൽ വരുമെങ്കിലും വേദവായനക്കുറിപ്പിൽ അഞ്ചു ഞായറാഴ്ചകളുടെ വായന മാത്രമേ കാണിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

മൂന്നു നോമ്പിനും അമ്പതു നോമ്പിനും ഇടയിലുള്ള ഞായറാഴ്ചകൾക്ക് കൊഹനേ, ആനീദേ എന്നു പറയുന്നതു പോലെ അതിനു മുമ്പുള്ള ഒരു ഞായറാഴ്ചയും പ്രത്യേക ഞായറാഴ്ചയായി ഒരു കാലത്ത് ആചരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാം. ‘പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭാ കലണ്ടർ’ (റവ. പ്രൊഫ. ജോൺ മുലൻ, 2005) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ആരാധനാവത്സരം വിവിധ സഭകളിൽ : പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭ എന്ന ഭാഗത്ത് (പേജ് 101) ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

നോമ്പിനു മുമ്പുള്ള കാലം (മൂന്നു ഞായറാഴ്ചകൾ) :- (1) പരേത പുരോഹിതരെ ഓർക്കുന്ന ഞായർ, (2) സകല മരിച്ച പുറജാതികളെ (Foreigners) ഓർക്കുന്ന ഞായർ. മാരോനീത്തക്കാർ: സകല മരിച്ച നീതിമാന്മാരുടെ ഞായർ, (3) സകല മരിച്ച നീതിമാന്മാരുടെ ഞായർ.

പശ്ചിമേഷ്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാരോനീത്തക്കാർ (Syro-Maronite Catholic Rite) ഇന്നും മുകളിൽ

കാണുന്ന ക്രമത്തിൽ തന്നെ ഇവ ആചരിക്കുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ (പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി) ആരാധനാക്രമം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് അവരുടെ സഭാകലണ്ടർ. അതിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

Season of Epiphany which concludes with three Commemoration Sundays :- Epiphany, First to Fifth Sundays of Epiphany, Sunday of Deceased Priests, Sunday of the Righteous and Just, Sunday of the Faithful Departed.

ഈ കലണ്ടർ അനുസരിച്ച് ദനഹാപ്പെരുന്നാളിനും മൂന്നു നോമ്പിനും ഇടയിൽ ഒരു ഞായറാഴ്ച മാത്രം വന്നാൽ (2008) അത് പരേത പുരോഹിതരെ ഓർക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചയാകും. അന്ത്യോഖ്യൻ - മലങ്കര സഭാ പഞ്ചാംഗത്തിൽ സകല മരിച്ച പുറജാതികളെ (Foreigners) ഓർക്കുന്ന ഞായർ ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. കാലികപ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഒഴിവാക്കിയതാണെങ്കിൽ വിരളമായി മാത്രം വരുന്നതാണെങ്കിലും ദനഹായ്ക്കു ശേഷമുള്ള ആറാം ഞായറാഴ്ചയ്ക്കുള്ള വായന ക്രമീകരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുറജാതികൾ എന്ന പദം ശരിയാണോയെന്നു സംശയമുണ്ട്. Foreigners എന്നതിന് സഭേതരർ, അവിശ്വാസികൾ, പരദേശികൾ എന്നൊക്കെ അർത്ഥമാകാം.

വാക്ത്താനം ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ (പിന്നീട് മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ) തയ്യാറാക്കിയ 1907, 1908 വർഷങ്ങളിലെ സഭാപഞ്ചാംഗങ്ങൾ ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. ദനഹായ്ക്കു ശേഷം ആറു ഞായറാഴ്ചകൾ 1907ൽ വന്നിരുന്നു. ദനഹായ്ക്കു പിമ്പ് ഒന്നാം ഞായർ മുതൽ അഞ്ചാം ഞായർ വരെ പറഞ്ഞതിനു ശേഷം ആറാം ഞായറിനു (സുറിയാനി കുറും 11) പകരം നിനുവ നോമ്പിനു മുമ്പുള്ള ഞായർ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതേ സമയം 1908ലെ സഭാപഞ്ചാംഗത്തിൽ നിനുവ നോമ്പിനു മുമ്പുള്ള ഞായറാഴ്ചയെ (സുറിയാനി കുറും 3) ദനഹായ്ക്കു പിമ്പ് നാലാം ഞായർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് സകല പിതാക്കന്മാരുടെയും ഓർമ്മദിനം കൂടിയാണ്.

1984ൽ ദനഹായ്ക്കു ശേഷം ആറാം ഞായറാഴ്ച (ഫെബ്രുവരി 12) വന്നപ്പോൾ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർതോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ വായന ക്രമീകരിച്ച് പ്രത്യേക കൽപന (No 34/04-01-1984) പുറപ്പെടുവിച്ചു. 2000 ലും (ഫെബ്രുവരി 13) ഇപ്രകാരം ചെയ്തെന്നു കരുതുന്നു.

2011ലെ മലങ്കര സഭാപഞ്ചാംഗം തയ്യാറാക്കി

പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലി നിറവിൽ വെരി. റവ. തോമസ് കല്ലിനാൽ

പത്തും കുളനട മുണ്ടുകളിനാൽ വീട്ടിൽ എബ്രഹാം-ഏലിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകനായി 1934 ഡിസംബർ 21 ന് ജനിച്ചു. 1963 ജൂലൈ 8 ന് പരിശുദ്ധ ഗീവർഗ്ഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ ശെമ്മാശുപട്ടവും 1966 ജൂൺ 29 ന് പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ ബാവാ കശ്ശീശാപട്ടവും നൽകി. 1987 ഡിസംബർ 16 ന് പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ കോർ എപ്പി സ്കോപ്പാ സ്ഥാനം നൽകി.

തുമ്പമൺ, ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനങ്ങളിലായി 29 ഇടവകകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1962 ൽ അദ്ധ്യാപകനായി സഭയുടെ വിവിധ സ്കൂളുകളിൽ 28 വർഷം പ്രവർത്തിച്ചു. കുളനടയിൽ കല്ലിനാൻസ് കോളേജ് സ്ഥാപിച്ച് ഹിന്ദി പ്രചരിപ്പിച്ചു. സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡിൽ ആറുവർഷം ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു.

സഹധർമ്മിണി: പരേതയായ അമ്മാൾ കെ. ഉമ്മൻ (ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപിക).

മക്കൾ: ഡോ. മിനി പ്രസാദ് (പ്രൊഫസർ, മാർത്തോമ്മാ കോളേജ്, ചുങ്കത്തറ), ഏബ്രഹാം തോമസ് (ചാർട്ടേഡ് അക്കൗണ്ടന്റ്, ഏറണാകുളം), പരേതയായ അന്ന തോമസ് (അദ്ധ്യാപിക).

മരുമക്കൾ: ഡോ. പ്രസാദ് എം. അലക്സ് (പ്രൊഫസർ, മാർത്തോമ്മാ കോളേജ്, ചുങ്കത്തറ), ജെസി സി. ഐസക്ക് (സെക്ഷൻ ഓഫീസർ, പി.എസ്.സി.ഓഫീസ്, തിരുവനന്തപുരം), ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ് (സൂപ്രണ്ട്, ഗവൺമെന്റ് ആശുപത്രി, കരുവാറ്റ)

യപ്പോൾ ഫെബ്രുവരി 13 - ദനഹായ്ക്കു ശേഷം 6-ാം ഞായറാഴ്ച, സകല വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും മൽപാൻമാരുടെയും ഓർമ്മ എന്നാണ് ചേർത്തത്. ഇതു വളരെ യുക്തിസഹമാണ്. തുടർന്നുള്ള സഭാപഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ ദനഹായ്ക്കു ശേഷം (ഇത്രാം) ഞായറാഴ്ച, സകല വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും മൽപാൻമാരുടെയും ഓർമ്മ എന്നു ചേർത്തിരുന്നുവെന്നു കരുതുന്നു. ഇനി ആറാം ഞായറാഴ്ച വരുന്നത് 2038 ഫെബ്രുവരി 14നു മാത്രമാണ്. 2016ലെ സഭാപഞ്ചാംഗത്തിൽ ജനുവരി 17 - ദനഹായ്ക്കു ശേഷം രണ്ടാം ഞായറാഴ്ച, മൂന്നു നോമ്പിന്റെ പേത്തുർത്താ, സകല വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും മൽപാൻമാരുടെയും ഓർമ്മ എന്നു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

മൂന്നു നോമ്പിനു മുമ്പുള്ള ഞായറാഴ്ച സകല പിതാക്കന്മാരുടെയും മൽപാൻമാരുടെയും ഞായറാഴ്ചയാണെന്ന് ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തിയ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതിയ മൂന്നു നോമ്പിനു മുമ്പുള്ള ഞായറാഴ്ച : പിതാക്കന്മാരും മൽപാൻമാരും എന്ന ലേഖനം അടുത്ത ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

ഇതോടൊപ്പം സുറിയാനി കണക്കും പെരുന്നാൾ തീയതികളും (2015 ഡിസംബർ), ദുഃഖവെളിയാഴ്ചയും വചനിപ്പു പെരുന്നാളും ഒരുമിച്ചു വന്നാൽ....?, നോമ്പുകളിലെ മായൽത്തോ പെരുന്നാൾ, ഈസ്റ്റർ തീയതികൾ (2016 മാർച്ച്) എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ കൂടി കാണുക.

പ്രവർത്തനോദ്ഘാടനവും ലഹരി വിരുദ്ധ ദിനാചരണവും

മാരാമൺ സെന്റ് ജോൺസ് യൂത്ത് മൂവ്മെന്റ് 2016-17 വർഷത്തെ പ്രവർത്തനോദ്ഘാടനവും ലഹരി വിരുദ്ധ ദിനാചരണവും അഭയൻതാര സുവിശേഷ സംഘം ഡയറക്ടർ റവ. ഡോ. ഫെലിക്സ് യോഹന്നാൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

ഭദ്രാസന ധ്യാനം

ഭദ്രാസന സുവിശേഷസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഉള്ള ഉപവാസ ധ്യാന യോഗം 2016 ജൂലൈ 22 ന് കുരമ്പാല സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയിൽ വച്ച് നടക്കും. സുവിശേഷ സംഘം ഡയറക്ടർ ഫാ. ഡോ. ഫിലിക്സ് യോഹന്നാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുന്ന യോഗം അഭി. തോമസ് മാർ അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും. റവ. ഫാ. പി. കെ. ഗീവർഗ്ഗീസ് കല്ലുപ്പാറ ധ്യാനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകും. ഫാ. കോരൂത് ചെറിയാൻ, ജേക്കബ് ഉമ്മൻ, സിബി മത്തായി എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകും.

യോഗ: എന്ത്? എന്തിന്?

ഹിതനുമായിത്തീരുന്നു. നന്മയിലേക്കുള്ള അനുദിനവളർച്ചയാണല്ലോ, ക്രിസ്തീയ ആരാധനയുടെ ലക്ഷ്യം. യോഗയുടെ ലക്ഷ്യവും ഇതുതന്നെയാണ്.

യോഗക്കു മതമില്ല: യോഗ സാർവ്വത്രികമാണ് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. മതമോ വിഭാഗീയതയോ കൂടാതെയുള്ള ഈശ്വര സാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമാണിത്. യോഗ പരിശീലനം ഒരു മതത്തിനും എതിരല്ല. തികച്ചും, ആദ്ധ്യാത്മികവും സാർവ്വത്രികവുമായ യോഗ ആരുടെയും വിശ്വാസ സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ യോഗക്കു മതമില്ല. സർവ്വ മതങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമായ ആത്മീയ സത്യങ്ങൾ പരിശീലിക്കുവാനാണ് അത് സഹായിക്കുന്നത്.

യോഗയുടെ ഉത്ഭവം: ബി.ഇ.5000-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പതജ്ഞലി മഹർഷിയുടെ യോഗ സൂത്രമാണ് യോഗ ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യത്തെ അംഗീകൃത കൃതി. യോഗി യാജ്ഞദൽക്യന്റെ 'യാജ്ഞദൽക്ക സംഹിത'യും ആധികാരിക ഗ്രന്ഥമായി ഇന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കർമ്മയോഗം, ഭക്തിയോഗം, രാജയോഗം, ജ്ഞാനയോഗം എന്നിങ്ങനെ '4' മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് ആത്മീയ അഭ്യാസകർക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ പതജ്ഞലിയുടെ 'രാജയോഗ'ത്തിൽ അഷ്ടാംഗ യോഗമെന്നറിയപ്പെടുന്ന 'എട്ടു'തരം മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ യോഗാസനങ്ങൾ പ്രായായാമം (ശ്വാസനക്രിയകൾ) എന്നിവയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം ഭാരതത്തിൽ വളർന്നുവന്ന ഈ ശാസ്ത്രം ഇന്നു ലോകം മുഴുവൻ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരാണ് യോഗി:- യോഗചര്യയിലെ ആദ്യപുവടുകൾ ധാർമ്മിക ശുദ്ധിയും ആത്മീയ താല്പര്യങ്ങളുമാണ്. ഇവ നിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവനാണ് യോഗി (യോഗ അഭ്യസിക്കുന്നവൻ)

ഇന്നത്തെ തലമുറയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന പ്രശ്നം മാനസിക സംഘർഷമാണ്. സമാധാന ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും, ഒരുവന്റെ അനുദിന പ്രവർത്തികൾ കൃത്യമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും ശാരീരിക-മാനസിക സ്വസ്ഥത കൂടിയേ തീരൂ. ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതകൾ മനസിന്റെ താളം തെറ്റിക്കും. ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും നല്ല വ്യായാമം നൽകി ശരീരം ആരോഗ്യമുള്ളതാക്കിയാൽ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും. മനസ് നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കുന്നതോടെ നല്ല ചിന്തകൾ (പോസിറ്റീവ് തോട്ട്സ്) ഉണ്ടാകുകയും അത് നല്ല പ്രവർത്തികളായി വളർന്ന്, ഒരുവനിൽ ആത്മീയ ചൈതന്യം നിറയുകയും ചെയ്യും.

എന്താണ് യോഗ?: യോഗ ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്. ഭാരതത്തിലും ലോകമൊട്ടാകെയും ജന്മമെടുത്ത ജ്ഞിമാർ പൂർണ്ണത വരുത്തിയ ശാസ്ത്രം. കൃത്യതയുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രമാണിത്. ആത്മീയതയിലേക്കുള്ള ജീവിത പരിവർത്തനത്തിന്റെ പാതയാണ് യോഗ തെളിച്ചുതരുന്നത്.

പൂർണ്ണ ജീവിതത്തിനുള്ള ചര്യയാണ് യോഗ. സമഗ്രവും ആത്മീയവുമായ പരിശീലന പദ്ധതിയാണിത്. ശരീരത്തിന്റേയോ, മനസിന്റേയോ, ബുദ്ധിയുടെയോ, മാത്രമല്ല ആത്മീയതയുടെ കൂടി അദ്ധ്യയനം. തിന്മയിൽ നിന്നു നന്മയിലേക്കും, നന്മയിൽ നിന്നു വിശുദ്ധിയിലേക്കും, അങ്ങനെ ആത്മീയതയുടെ കൊടുമുടിയിലേക്ക് ഉയരുന്നതിനുള്ള അതിശയകരമായ മാർഗമാണ് യോഗ കാട്ടി തരുന്നത്. ശരിയായ ജീവിതരീതിയുടെ കലയാണിത് ഈ കലയഭ്യസിച്ചവൻ സന്തുഷ്ടനും, ശാന്തശീലനും, സംഘർഷരഹിതനും.

യോഗചര്യ സ്വീകരിച്ച ഒരാൾക്ക്, വിശ്വാസം, ഉന്മേഷം, ധൈര്യം, ക്ഷമ, ശുദ്ധത, നൈരാശ്യമില്ലായ്മ, സ്ഥിരോത്സാഹം, ആത്മാർത്ഥത, അനാസക്തി, ശാന്തത, ആത്മസന്തോഷം, അഹിംസ, സത്യസന്ധത, ആഗ്രഹനിയന്ത്രണം എന്നിവയുണ്ടാകുന്നു. ജീവിതം അനാസക്തവും, ലളിതവുമാകണം. ആത്മനിയന്ത്രണമാണ് യോഗയുടെ അടിസ്ഥാനം. മനഃസിന്റേയും, ശരീരത്തിന്റേയും അച്ചടക്കമാണ് യോഗയുടെ കാതൽ. യോഗ അഭ്യസിക്കുമ്പോൾ മനസിന്റെ സാധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നേർവിപരീതമാണ് സംഭവിക്കുക. ഇതിനാവശ്യം ദൃഢനിശ്ചയമാണ്. മനസിനെ പൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിലാക്കണം. ഈ വിധമുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവനെ 'യോഗി' എന്നു പറയാം.

യോഗകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനങ്ങളും ലക്ഷ്യവും: ജീവിതത്തിൽ സമാധാനം തേടി അലയുന്നവർ ഇന്നു വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. സംഘർഷഭരിതമായ ജീവിതം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയാതെ നിരാശയിൽ ബദ്ധപ്പെടുന്ന ധാരാളം ആളുകളെ നിത്യജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. കേരളം ഇന്നു രോഗികളുടെ നാടായി മാറിയിരിക്കുന്നു. പ്രായഭേദമന്യേ രോഗികളല്ലാത്തവർ (സൗഖ്യമുള്ളവർ) ഇന്നു തീരെ ഇല്ല. ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും (ബാഹ്യ, ആന്തരിക) വ്യായാമം കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം യോഗാസനങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് മാത്രമല്ല പ്രാണായാമത്തിലൂടെ മനസിന്റെ നിയന്ത്രണവും സാധ്യമാകുന്ന ഒരു ബൃഹത്തായ കർമ്മ പദ്ധതിയാണിത്.

ജീവിതം, ക്ലേശവും, പ്രയാസവും, സംഘർഷവും, ക്ഷോഭവും, കഠിന വികാരങ്ങളും, ബദ്ധപ്പാടും, സ്നേഹവും ദേഷ്യവുമെല്ലാം നിറഞ്ഞതാണ്. ഈ ജീവിത പ്രതിസന്ധികളെ വിജയകരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് യോഗയുടെ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് കഴിയും. യോഗപരിപൂർണ്ണതയും സമാധാനവും, മനശാന്തിയും കൈവരുത്തുന്നു യോഗയിലൂടെ, ശാന്തമായ നിദ്ര കൂടുതൽ ഊർജ്ജം, ഓജസ്, ഉണർവ്, ദീർഘായുസ്, ആരോഗ്യം ഇവയെല്ലാം നേടിയെടുക്കാനാകും. ഓരോ ചുവടുവെപ്പിലും ഇതു വിജയം നൽകുന്നു. പുതിയൊരു ശക്തിയും ആത്മവിശ്വാസവും, സ്വയം പര്യാപ്തതയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ച് പ്രവർത്തിയിൽ ഏകാഗ്രത നേടുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നു. അജ്ഞതയിൽ നിന്നു ജ്ഞാനത്തിലേക്കും, പൊരുത്തക്കേടിൽ നിന്നു യോജിപ്പിലേക്കും, ബലഹീനതയിൽ നിന്നു കരുത്തിലേക്കും, ആശങ്കകളിൽ നിന്നു സംതൃപ്തിയിലേക്കും പരിമിതികളിൽ നിന്നു അപരിമേയതകളിലേക്കും ഇതു വഴി തുറക്കുന്നു.

വൈവിധ്യം ഐക്യവും, അപൂർണ്ണത പൂർണ്ണതയുമാകുന്നു. ദേഷ്യം, ദിവ്യമായ സ്നേഹത്തിനും, തെറ്റിധാരണ ശരിയായ ധാരണയ്ക്കും വഴിമാറുന്നു. നല്ലതല്ലാത്തവയെല്ലാം നീക്കം ചെയ്ത് ജീവിതത്തിനു പരിവർത്തനം നൽകുന്നു. അമിത അധികാരമോഹം, ഭൗതിക വസ്തുക്കളോടുള്ള അത്യാർത്തി, വികാരാവേശം, പണത്തോടുള്ള ആസക്തി, സ്വാർത്ഥത, കോപം, മൃഗീയമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ, എന്നിവ ഇല്ലാതാകുന്നു.

'യോഗ' ആത്മീയത തന്നെ: ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടെ സ്ഥിരമായും, അചഞ്ചലമായും യോഗ അഭ്യസിച്ചാൽ ക്രമേണ ആത്മീയതയിലേക്ക് അതു നമ്മെ നയിക്കും. കാരണം, യോഗയിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി കീഴടക്കി അലൗകികമായ നന്മകളെ പരിപോഷിപ്പിച്ച് ദുഃഖപ്രവണതകൾ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് മനസിനെ പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. യോഗയുടെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യം ഇതുതന്നെയാണ്.

ലോകത്തിന്റെ മതിഭ്രമങ്ങളിലും മായയിലും ലഹരിപുഷ്പ മനുഷ്യൻ തന്റെ യഥാർത്ഥ സത്തയെ മറക്കുന്നു. യോഗയുടെ അഗ്നിയിൽ ശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ ഒരുവൻ ശാരീരികമായ അശുദ്ധികളിൽ നിന്നും മുക്തനാകുകയും, ആത്മീയതയിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. "ആത്മാവ് ശരീരത്തിനുള്ളിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. ശരീരമെന്നത് നിരവധി സംസ്കാരങ്ങളുടെയും, പ്രവണതകളുടെയും, അടിമയാണ്. എന്നാൽ യോഗയിലെ ശുദ്ധീകരണം വഴി രോഗം, പ്രായം, മൃത്യം (മറവി) തുടങ്ങിയവയുടെ പരിണിത ഫലത്തിൽ നിന്നും ശരീരത്തെ മോചിപ്പിക്കുന്നു.

ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ പരിമിതികളിൽ നിന്നും മോചനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം കൂടിയാണ് യോഗ. ഭൗതിക ജീവിതാസക്തികളിൽ നിന്ന് വിമോചനം നേടുന്നതിന് ദൃഢവും ശക്തവുമായ ആത്മീയ ശരീരവും രോഗരഹിതമായ ബാഹ്യശരീരവും ആവശ്യമാണ്.

എല്ലാ ആത്മീയാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ശരീരസംബന്ധിയാണ്. ശരീരം ആരോഗ്യമുള്ളതും രോഗമില്ലാത്തതുമായാൽ മാത്രമേ, ആത്മീയ സ്വാതന്ത്ര്യം സാധ്യമാകൂ. അതിനാലാണ് ആത്മീയ പുരോഗതിക്കൊപ്പം ശാരീരിക നില കൂടി മെച്ചപ്പെടുത്താനാകുന്ന വിധം യോഗാഭ്യാസത്തെ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഋഷിമാർ ശാരീരികാരോഗ്യത്തിന് യോഗാസനങ്ങളും, മാനസികാരോഗ്യത്തിനും ദീർഘായുസിനും പ്രാണായാമവും (ശ്വാസനക്രിയകൾ) നമുക്ക് വരദാനമെന്നപോലെ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ അടിസ്ഥാനമുള്ളവയാണ് ഇവയെല്ലാം. 1+1=2 എന്നത് സത്യമായിരിക്കുന്നതു പോലെ യോഗയും പ്രാണായാമവും

ചെയ്താൽ ശാരീരിക മാനസിക സ്വസ്ഥത കൈവരിക്കാൻ നിശ്ചയമായും സാധിക്കും.

ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരം രോഗരഹിതവും, കായികാധ്വാനത്തിന് പ്രാപ്തവുമാണ്. ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരത്തിലേ ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുണ്ടാകും. ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുള്ള ഒരുവന് ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുള്ള ഒരുവന് വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ച്, ധാർമ്മിക ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ആരോഗ്യമുള്ള ശരീര മനസ്സുകളെ രൂപപ്പെടുത്തി, ജീവിതം ക്ലേശരഹിതവും, ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കി സമ്പൂർണ്ണ ജീവിതം നയിച്ച്, ആത്മീയത അനുഭവിച്ചറിയുന്നതിന് ഒരുവനെ പ്രാപ്തനാക്കുന്ന മാർഗ്ഗമാണ് യോഗ. 'യോഗചര്യ' ഒരു ജീവിതരീതിയാണ്. യോഗചര്യയിലൂടെ സമാധാനവും സന്തോഷവും കൈവരുന്നു.

അസ്ഥികൾക്കും പേശികൾക്കും, വഴക്കവും, രക്തചംക്രമണത്തിനു പരിപൂർണ്ണതയും നൽകി, തടസ്സമില്ലാതെ ലാഘവത്തോടെ ശരീരധർമ്മങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഗ്രന്ഥികളെ പ്രാപ്തമാക്കുകയാണ് യോഗയിൽ ചെയ്യുന്നത്. പ്രാണായാമം മനുശരീരങ്ങളെ ആരോഗ്യമുള്ളതാക്കുന്നു. ഇവയിലൂടെ ഒരാൾ സംഘർഷരഹിതനും, ഏകാഗ്രമായ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിന് കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

യോഗ തൈറാപ്പി: രോഗമുക്തമായ ശരീരത്തിനു വേണ്ടി 'യോഗതൈറാപ്പി' ഇന്നു സാർവ്വത്രികമാണ്. യോഗയിലൂടെ സൗഖ്യം എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ശരീരത്തിലെ ബാഹ്യ ആന്തരിക അവയവങ്ങൾക്ക് വ്യായാമം നൽകി അവയെ ജീവസ്സുറ്റതാക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. രോഗമുക്തമായ ശരീരത്തോടെ ഈ ലോകത്തു ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലായെങ്കിൽ എങ്ങനെ ആത്മീയ പുരോഗതി പ്രതീക്ഷിക്കാനാകും? ആത്മീയമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടെ യോഗ അഭ്യസിക്കും മുമ്പ് ശരീരത്തെ രോഗമുക്തമാക്കണം. അതോടൊപ്പം ശുദ്ധവുമാക്കണം. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് യോഗാസനങ്ങൾ.

നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്, ശരീരം ബലവും ആരോഗ്യമുള്ളതാക്കി മാറ്റുക, പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉലയാതെ സമനില പാലിക്കുന്നതിന് കഴിവു നേടുക, നിഷ്പക്ഷതയും ലാളിത്യവും കാടിനാധ്വാനവും ജീവിതമുദ്രകളാക്കുക, ഉന്മേഷവും സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞ നിലനില്പ് സാധ്യമാക്കുക, പ്രതികൂലാവസ്ഥയിലും അങ്ങേയറ്റം ധാർമ്മികത പുലർത്തുക, മനസ്സും, ആത്മാവും ആരോഗ്യമുള്ളതാക്കുക, സേവനത്തിനും, ആദർശത്തിനുമായി ജീവിതം സമർപ്പിക്കുക, അങ്ങനെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയിലൂടെ നന്മയിൽ വള

രുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള ഏറ്റവും നല്ലതൊരു മാർഗ്ഗമായി നിങ്ങൾ 'യോഗ' അഭ്യസിക്കുക. ആത്മീയ പരിവർത്തനത്തിനുള്ള 'ഒരുക്ക'മായി നിങ്ങൾ യോഗ അഭ്യസിച്ചാൽ ഫലം നിങ്ങൾക്കനുഭവിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

എം. ജി. ഒ. സി. എസ്. എം.

MGOCMS മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം കുരമ്പാല സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ഫാ. ജോജി കെ.ജോയി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

പഠനോപകരണങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു

പുത്തൻകാവ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിലെ മാർ ബസേലിയോസ് OCYMന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, പിരളശ്ശേരി എം. ഡി. എൽ. പി. സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠനോപകരണങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു. വികാരിമാരായ ഫാ. വിൽസൺ ശങ്കരത്തിൽ, ഫാ. റോണി തോമസ് എന്നിവർ ചേർന്ന് ചടങ്ങുകൾ നിർവ്വഹിച്ചു.

അഖില മലങ്കര ഷട്ടിൽ ടൂർണ്ണമെന്റ്

മാർ ബസേലിയോസ് OCYM പിരളശ്ശേരി അഖില മലങ്കര ഷട്ടിൽ ടൂർണ്ണമെന്റ് (ഡബിൾസ്) 2016 ആഗസ്റ്റ് 13 ശനിയാഴ്ച രാവിലെ 9ന് പുത്തൻകാവ് ദിശതാബ്ദി സ്മാരക ഹാളിൽ വെച്ച് നടത്തപ്പെടുന്നു. ഒന്നാം സമ്മാനം: 1000 രൂപയും എവർ റോളിംഗ് ട്രോഫിയും രണ്ടാം സമ്മാനം 500 രൂപയും എവർ റോളിംഗ് ട്രോഫിയും മൂന്നാം സമ്മാനം: 300 രൂപയും എവർ റോളിംഗ് ട്രോഫിയും. രജിസ്ട്രേഷൻ ഫീസ്: 1000 രൂപ. ഫോൺ: 9400094615 (ജോർജ്ജി), 9605921519 (സച്ചിൻ)

വി. നോമ്പ് ഒരു ലഘുപഠനം

(കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിന്റെ തുടർച്ച....)

ഇതിനോടു ചേർത്തു മറ്റൊരു കാര്യം കൂടെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. “നാല്പത്” എന്ന സംഖ്യയുടെ പ്രത്യേകതയെക്കുറിച്ച് വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ സംഖ്യകളെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചവർ “5*8 = 40 എന്ന കണക്കാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. 5 എന്ന സംഖ്യ കൃപയെ (Grace) കുറിക്കുന്നു. പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ്, സൃഷ്ടി, വീണ്ടെടുപ്പ് (Father, son, Holy spirit, Creation, Redemption) എന്നീ രഹസ്യങ്ങളെയാണ് അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ‘8’ എന്ന സംഖ്യയാകട്ടെ പുതുസൃഷ്ടിയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഏഴു കഴിഞ്ഞു വരുന്ന സംഖ്യയാണല്ലോ എട്ട്. ഏഴു പൂർണ്ണതയുടെയും വിശ്രമത്തിന്റേയും ദിവസമാണ്. യഹോവ സൃഷ്ടി പൂർത്തീകരിച്ചു വിശ്രമിച്ചത് അന്നാണല്ലോ അതിനാൽ പൂർത്തീകരണത്തിനു ശേഷം വരുന്ന ദിനത്തെ പുതുസൃഷ്ടിയുടെ ദിനമായി കണക്കാക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടും; അഞ്ചും (കൃപയും) എട്ടും (പുതുസൃഷ്ടിയും) സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ 40 ഉണ്ടാകുന്നു. ബൈബിൾ നമ്പേഴ്സ് (Bible Numbers) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 40 നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഉദ്ധരിക്കുന്നു; “The number 40 is the product of 5 and 8, and points to this action of grace (5) leading to and ending in revival and removal (8). This is certainly the case where forty relates to a period of evident protation” ഇതിനെ 40 നോമ്പുമായി ചേർത്തു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന അർത്ഥതലങ്ങൾ ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാണ്. നാല്പതു നോമ്പു പുതുസൃഷ്ടിയിലേക്കും രൂപാന്തരങ്ങളിലേക്കും നയിക്കുന്നതാണ്. യിസ്രായേലിന്റെ വിമോചനം സാധ്യമായത് 40 സംവത്സരത്തെ മരുഭൂപ്രയാണത്തിലൂടെയാണെന്നത് ഇവിടെ ചേർന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്, വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ 40 എന്ന സംഖ്യ 146 തവണ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വലിയ സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ

പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവവും കുരിശുമരണവും പുനരുത്ഥാനവും മൂലം നമുക്കു നേടിത്തന്ന വീണ്ടെടുപ്പു അനുഭവവേദ്യമാക്കി തീർക്കുവാനായിട്ടാണ് 40 ദിവസത്തെ നോമ്പു ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

പഴയനിയമത്തിൽ നോമ്പിനെക്കുറിച്ച് അനേകം പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആ വേദഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുവാൻ സ്ഥല പരിമിതി അനുവദിക്കാത്തതിനാൽ കുറേ വേദഭാഗങ്ങളുടെ സൂചന മാത്രം നൽകുന്നു. 2 ശമു:1:12, 3:35, 12:15,16, എബ്രാ: 10:6, 8:21-26,നെവി: 1:4,9:1,എസ്തേർ: 4:16 യെശ: 58, യിരെ: 36:10, 14:12, യോമേൽ: 1:14, 2:12,13, ദാനി: 1:8,10:2,3, 9:3, സഖ:7:5-8 യെഹ:8:23,സങ്കീ: 35:13,69:10,109:24.യെശയ്യാവ്, യിരമ്യാവ്, യെഹസ്തേൽ തുടങ്ങിയ പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കുകൾ നോമ്പിന് എതിരാണ് എന്ന് തോന്നാം. എന്നാൽ ശരിയായ നോമ്പ് എങ്ങനെയുള്ളതാണ് എന്ന് ജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം. നോമ്പിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് അവർ വ്യതിചലിച്ചുപോയിരുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ നോമ്പിന്റേയും ഉപവാസത്തിന്റേയും പ്രാധാന്യവും ആവശ്യകതയും വ്യക്തമാക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും വാക്യങ്ങളും നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ആദ്യം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്കു കടന്നുവരുന്നത് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപവാസമാണ്. സാത്താനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവപുത്രനായ യേശുവിൻ ഉപവസിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നോ? അവൻ പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും പൂർണ്ണ ദൈവവും ആയിരുന്നുവല്ലോ. സാത്താനെ ജയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം സ്വജീവിതത്തിലൂടെ കർത്താവു നമുക്കു കാട്ടിത്തരികയായിരുന്നു. വിശന്നപ്പോൾ സാത്താൻ അടുത്തുവന്നുവെന്നാണ് അവിടെ നാം വായിക്കുന്നത്. പിശാചുതന്റെ മുൻപിൽ വച്ചു മുന്നു പ്രലോഭനങ്ങളെയും-ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപം - കർത്താവു അതിജീവിച്ചതിലൂടെ നാമും

സാത്താനെ എങ്ങനെയാണ് പരാജയപ്പെടുത്തേണ്ടത്” എന്നു കാട്ടിത്തരികയായിരുന്നു. ഭക്ഷണം വെടിയിരുത്തിയതിന്റെ സാത്താൻ പരീക്ഷിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് കർത്താവിന്റെ ഉപവാസം വ്യക്തമാക്കുന്നു. കർത്താവ് ഒരു പ്രാവശ്യമല്ലേ ഉപവസിച്ചുള്ളൂ. പിന്നെയെന്തിന് നാം നിരന്തരം ഉപവസിക്കുന്നുവെന്ന് ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. നാം മനുഷ്യരാണ് എന്നതാണ് ഒറ്റത്തരം. വി.ലൂക്കോ: 4:13 ആണ് മറ്റൊരുത്തരും. “അങ്ങനെ പിശാചു സകല പരീക്ഷയും തികച്ചശേഷം കുറേക്കാലത്തേക്ക് അവനെ വിട്ടുമാറി” എന്നാണ് അവിടെ കാണുന്നത്. കുറേക്കാലത്തേക്കു വിട്ടുമാറി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് സാത്താൻ പിന്നെയും കർത്താവിനെ പരീക്ഷിച്ചുവെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. സിസറിയ, ഫിലിപ്പിയയിൽ വച്ച്, ശീമോനോട്: “സാത്താനെ എന്നെ വിട്ടുപോ” എന്നു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം സാത്താന്റെ മറ്റൊരു പരീക്ഷ തന്നെയായിരുന്നു. ശീമോനെ, സാത്താനെ എന്നു വിളിച്ചത്, ശീമോനിൽ കൂടെ സാത്താൻ തന്നെ പരീക്ഷിക്കുകയാണ് എന്നു കർത്താവു തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ദൈവപുത്രനായ കർത്താവിനെ വീണ്ടും പരീക്ഷിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയ സാത്താൻ ബലഹീനനായ മനുഷ്യനെ വെറുതെ വിട്ടുമോ! അവൻ നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ നമ്മേ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നതിനാൽ നോമ്പു നിരന്തരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഒരു ആത്മീയചര്യയായി സഭ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

വി.മത്താ 6:16 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളാണ് ഉപവാസത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു സന്ദർഭം. അന്നത്തെ ഉപവാസരീതിയെ വിവരിക്കുകയല്ലാതെ ഉപവസിക്കരുത് എന്നു കർത്താവ് അവിടെ പറയുന്നില്ല. ഉപവാസത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന കപട ഭക്തിയെയാണ് കർത്താവു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. “നീയോ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഉപവാസം മനുഷ്യർക്കല്ല, രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനു വിളിക്കേണ്ടതിന് തലയിൽ എണ്ണ തേച്ചു മുഖം കഴുകുക എന്ന കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെ നോട്ടീസ് അടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ഉപവസിക്കുന്നവർ ഇന്നും അനേകരാണ്. കർത്താവ് ഉപവസിച്ചത് ആരും കാണാതെ മരുഭൂമിയിൽ പോയിട്ടായിരുന്നുവെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

വി.മത്താ:9:14,15, വി.മക്കോ:2:18-20, വി.ലൂക്കോ:5:33-35 എന്നീ ഭാഗങ്ങളാണ് ഉപവാസത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന മറ്റൊരു സന്ദർഭം. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്? എന്നു ചോദിച്ചതിനു കർത്താവു നൽകിയ മറുപടിയാണ് നാം അവിടെ കാണുന്നത്. ഇവിടെ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു.

അന്ന് ഉപവാസമെന്നത് ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ആത്മീയചര്യയായിരുന്നു. ഉപവസിക്കാത്തവരെ ആത്മീയരായി കണ്ടിരുന്നില്ലായെന്നതുകൊണ്ടാണ് യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഇങ്ങനെയൊരു ചോദ്യവുമായി കർത്താവിനെ സമീപിച്ചത്. ഉപവസിക്കരുത് അഥവാ ഉപവാസത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലായെന്നല്ല കർത്താവു പറഞ്ഞത് എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ കാര്യം. കർത്താവു നൽകിയ മറുപടി ശ്രദ്ധിക്കൂ: വി. മാർക്കോ:2:19,20 “മണവാളൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ തോഴിമാർക്ക് ഉപവസിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? മണവാളൻ കൂടെയിരിക്കും കാലത്തോളം അവർക്ക് ഉപവസിക്കാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ മണവാളൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ട കാലം വരും അന്ന്, ആ കാലത്ത് അവർ ഉപവസിക്കും” ഉപവസിക്കണം; ഉപവസിച്ചേ മതിയാകൂ എന്നു തന്നെയാണ് കർത്താവു പറഞ്ഞത്. ശിഷ്യന്മാർ അത് അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. കർത്താവിന്റെ മരണത്തിന്റേയും ഉയർപ്പിന്റേയും ശേഷം അവർ ഉപവസിച്ചു. ആ ഉപവാസം ഇന്നും തുടരുന്നു. മണവാളൻ ഇനിയും വരും വരെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും; അല്ല തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം.

കർത്താവിന്റെ ജനനാനന്തരം ശുദ്ധീകരണകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ വി.യൗസേപ്പും വി.മറിയവും യേശുക്കുഞ്ഞുമായി ശുദ്ധീകരണ വഴിപാട് അർപ്പിക്കുവാനായി യറുശലേം ദേവാലയത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ വൃദ്ധനായ ശീമോനും ഹന്നായും യേശുവിനെ കണ്ടുവണങ്ങുന്നു. അവിടെ ഹന്നാ എന്ന പ്രവാചകിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നിടത്ത് ഉപവാസം എന്ന ആത്മീയചര്യയെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. വി.ലൂക്കോ:2:37 “ദേവാലയം വിട്ടുപിരിയാതെ ഉപവാസത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ രാവുപകലും ആരാധന ചെയ്തുപോന്നു” എന്നാണ് ഹന്നായെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഏതാണ്ടു 104 വയസ്സിനു മുകളിൽ പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഹന്നായുടെ ആത്മബലത്തിനു കാരണം ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയുമായിരുന്നുവെന്നാണ് അവിടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ കാലത്തും നോമ്പും ഉപവാസവും ആത്മീയചര്യയായിരുന്നുവെന്ന് അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികളിലെ പല ഭാഗങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോ:13:2,3 വാക്യങ്ങളിൽ അവർ കർത്താവിനെ ആരാധിച്ചും ഉപവസിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ബർണ്ണബാസിനേയും ശൗലിനേയും വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലയ്ക്കായിട്ടു അവരെ എനിക്കു വേർതിരിപ്പിൻ എന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ച് അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു. രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും വെളിവാകുന്നു. ഉപവാസം ആരാധന പോലെ അന്നു ഒരു സാധാരണ ആത്മീയചര്യയായിരുന്നുവെന്ന് ആദ്യം

ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുപോലെ ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപ് ഉപവാസിച്ചിരുന്നുവെന്ന് രണ്ടാംഭാഗം വെളിവാക്കുന്നു.

അപ്പോ : 14:23 ൽ “അവർ സഭ തോറും അവർക്കു മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ഉപവാസിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച കർത്താവിങ്കൽ അവരെ ഭാരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു” എന്നതു കൂടെ ചേർത്തു വായിക്കുമ്പോൾ അന്ന് ഉപവാസത്തിന് എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അപ്പോ : 27:9 “ഇങ്ങനെ വളരെനാൾ ചെന്ന ശേഷം നോമ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കെ.....” എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് മറ്റൊരു സത്യം വെളിവാക്കുന്നു. ചില പ്രത്യേക കാലങ്ങൾ നോമ്പിനും ഉപവാസത്തിനുമായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന സത്യമാണ് ‘നോമ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കെ’ എന്നതിലൂടെ നമുക്ക് വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുന്നത്. യഹൂദന്മാർ ആചരിച്ചിരുന്ന നോമ്പിനെക്കുറിച്ചാണ് അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന ചില വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതുതന്നെയാണോ, മറ്റേതെങ്കിലും നോമ്പാണോ എന്നു വ്യക്തമായി പറയാൻ കഴിയുകയില്ലെങ്കിലും അപ്പോസ്തോലന്മാരും അനുയായികളും ചില പ്രത്യേക കാലങ്ങൾ നോമ്പുദിനങ്ങളായി ആചരിച്ചിരുന്നുവെന്നതിനാൽ ഇതു മതിയായ തെളിവാണ്. ഇവിടെയെല്ലാം ഒരു സംശയത്തിനു വകയുണ്ട്. വാക്യത്തിൽ ‘നോമ്പുകാലം’ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും വി.വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് നോമ്പിന് ഉപോദ്ബലകമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം വാക്യങ്ങളിലും ഉപവാസം എന്ന വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. നോമ്പു എന്ന വാക്ക് ചുരുക്കമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഇതിനു രണ്ടിനും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് Fasting എന്ന വാക്കാണ്. ഈ സംശയം സാഭാവികമാണ് എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ലേഖനാരംഭത്തിൽ നോമ്പിനെക്കുറിച്ചു വിശദമായി പറഞ്ഞത്. അവിടെ നോമ്പും ഉപവാസവും വേർതിരിച്ചുകാണേണ്ടതല്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നേരത്തെ പറഞ്ഞത് ആവർത്തിക്കട്ടെ നോമ്പില്ലാതെ ഉപവാസമില്ല. ഉപവാസമില്ലാതെ നോമ്പുമില്ല എന്നാൽ ഉപവാസമെന്നതിനു ‘കൂടെ വസിക്കുക’ എന്ന് സാധാരണ അർത്ഥം പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഉപവാസം എന്നതിനു കൂടെ വസിക്കൽ എന്നു മാത്രമല്ല; ‘ഉപവാസത്തിനു’ (പിന്തിരിഞ്ഞു) ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയ വാസം’ എന്നും അർത്ഥമുണ്ടെന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞത് ഇവിടെ ഓർക്കുക. ഒരു പദത്തിന്റെ; പ്രത്യേകിച്ചു ക്രിയാപദത്തിന്റെ ധന്യാർത്ഥത്തോടൊപ്പം ആ പദം ഏതൊക്കെ ക്രിയകളെ കുറിക്കുന്നുവോ അവയും അതിന്റെ അർത്ഥമായി വരുന്നു. ഉപവാസത്തിന്റെ അർത്ഥം പറഞ്ഞി

രിക്കുന്നിടത് നോമ്പും ചേർന്നിരിക്കുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. അതായത് ഉപവാസത്തിൽ നോമ്പും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് അർത്ഥം മാത്രമല്ല Fasting എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന് കൂടെ വസിക്കുക എന്ന അർത്ഥം പറയുന്നുമില്ല. നോമ്പും ഉപവാസവും രണ്ടായി കാണേണ്ടതില്ലായെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അപ്പോസ്തോലന്മാരും ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളും കാലാന്തരത്തിൽ സഭ ആകമാനവും നോമ്പും ഉപവാസവും അനിവാര്യമായ ഒരു ആത്മീയചര്യയായി ആചരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സഭാചരിത്രവും വ്യക്തമാക്കുന്നു. നിഖ്യാസുന്നഹദോസിനു മുൻപ് 40 ദിവസത്തെ നോമ്പു ആചരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, വി. അത്താനാസ്യോസിന്റെ കാലത്തും ഈ നോമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും തെർത്തുല്യൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബുധനും വെള്ളിയും നോമ്പുദിവസങ്ങളായി വേർതിരിച്ചിരുന്നു. ഉയർപ്പു പെരുന്നാളിനു മുൻപ് 40 ദിവസത്തെ നോമ്പ് അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അത് അനുസരിക്കാത്തവർ ഉയർപ്പു പെരുന്നാളിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ അയോഗ്യരാണെന്നും വി. അത്താനാസ്യോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാലാന്തരത്തിൽ സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വഴി നടത്തിപ്പിലൂടെ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജനനവും വി. മാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പും പെരുന്നാളുകളായി ആചരിച്ചുതുടങ്ങുകയും അതിനുള്ള ഒരു കുമായി നോമ്പ് അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു.

നോമ്പില്ലാതെ ഉപവാസമില്ല, ഉപവാസമില്ലാതെ നോമ്പുമില്ല ആ വിധത്തിൽ ഇവ പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ് എന്നു ഗ്രഹിക്കാതെ, നോമ്പില്ലാതെ ഉപവാസത്തിനു മാത്രം അമിതപ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതാകട്ടെ, ഏകദിന ഉപവാസമായി ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്തു മാത്രമല്ല ഉപവാസം അവസാനിക്കുന്നത് മൃഷ്ടാന ഭക്ഷണത്തോടുകൂടിയാണ്. കൂടെ വസിക്കുക എന്നതാണ് ഉപവാസം എന്നു നാം പറയുമെങ്കിലും, ലൗകിക ജീവിതാവശ്യങ്ങളെ നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗമായി നാം അതിനെ തരംതാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആധുനിക വിശ്വാസിക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹങ്ങൾ പിടിച്ചുവാങ്ങുവാനുള്ള ഒരു സമരമാർഗ്ഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകണ്ട് രാഷ്ട്രീയക്കാരും ഉപവാസത്തെ ശക്തമായ ഒരു സമരമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സാത്താനെ പരാജയപ്പെടുത്തി ആത്മബലം നേടി, ജയമുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനുള്ള ആത്മീയചര്യയാണ് വി. നോമ്പും ഉപവാസവും എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് നമ്മുടെ ആത്മീയ പാപ്പരത്വത്തെയാണ് വെളിവാക്കുന്നത്. ഇവിടെ സാരമായ ഒരു മാറ്റം അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു.

(അവസാനിച്ചു.)

ഫാ.ഡോ. ഫിലിക്സ് യോഹന്നാൻ തട്ടാശ്ശേരിൽ

ജീവനുള്ള വചനം

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പത്താം ഞായർ

ജൂലൈ 24

വി. മത്തായി. 18:1-14

സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആര്? ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയാണ് 1 - 5 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യേശുനാഥൻ അരുൾ ചെയ്യുന്നത്. 6 - 9 വരെ ഇടർച്ചക്കളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. 10 - 14 ൽ 'ചെറിയവരെ' പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം കാണാതെപോയ ആടിന്റെ ഉപമയും വിവരിക്കുന്നു.

ശിശുവിനെപ്പോലെ

നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനും ചിലർക്കെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു സംശയമാണ് ആരാണ് വലിയവൻ? ഇവിടെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സംശയം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആര്? യേശു തമ്പുരാൻ നൽകുന്ന മറുപടി ശ്രദ്ധേയം അത്രേ! “ഒരു ശിശുവിനെ അടുക്കൽ വിളിച്ച് അവരുടെ നടുവിൽ നിർത്തി: നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞ് ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നില്ല. എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോട് പറയുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. “ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു” (വി.മത്തായി 18:2-4). കേവലം ഒരു ഉത്തരം പറയുകയല്ല അത് ഉദാഹരണ സഹിതം ഒരു മാതൃകയിലൂടെ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു ‘ശിശു’വിനെ അവരുടെ നടുവിൽ നിർത്തി. മുതിർന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ശിശുവിനെ നിർത്തുക വഴി, ആ ശിശു ഒരു മാതൃകയായി, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ, ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആകണം എന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നതിലൂടെ യേശു ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു: എന്താണ് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള യോഗ്യത? മുതിർന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ശിശു അപ്രസക്തവും പ്രാധാന്യമില്ലാത്തതുമായിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ അത്രേ ഈ വാക്കുകൾ എന്ന് നാം അറിയുക. അശക്തരും ദുർബലരും, അപ്രധാന്യം നിറഞ്ഞതുമായ ജീവിതം പഠിപ്പിക്കുന്നു: ലോകപരമായ ഔന്നത്യവും പ്രാധാന്യവും ദൈവമുമ്പാകെ പ്രസക്തമല്ല. മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടവർ, ബൗദ്ധികവും, കായികവും ആയി അപ്രസക്തമെന്ന് തോന്നിപ്പി

ക്കുന്ന ശിശുക്കൾ ഒരു പാഠം നൽകുന്നു: ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിന്, ലോകപരമായി എല്ലാം തികഞ്ഞവരും നിറവുള്ളവരും ആകണമെന്നില്ല. മറിച്ച് ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ സ്വയം നിസ്സഹായരും ദുർബലരും എന്ന് തോന്നുമാറ് ദൈവത്തിൽ ആശ്രയം വയ്ക്കുന്നവർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവർ ആകും.

രൂപാന്തരം

വലിയവരെപ്പറ്റി തിരക്കുമ്പോൾ ചെറിയവരെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയല്ല, അവിടെ എത്തുമെന്ന് സ്വയം കരുതി അവിടുത്തെ മുന്തിയ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ആശങ്കപ്പെടുമ്പോൾ അവിടെ എത്തുന്നതാണ് വലിയ കാര്യമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ എത്തിച്ചേരാൻ ഇവിടെ ചെറുതാകണമെന്ന് മാതൃകയിലൂടെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ മനസ്സും ചിന്തയും വലിയ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ‘ചെറിയ’ കാര്യങ്ങളിലേക്ക് ‘താഴ്മയുടെ ഭാവത്തിലേക്ക്’ തങ്ങളുടെ മനസ്സ് മാറണം എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ശിശുവിനെപ്പോലെ നമ്മെ താഴ്ത്തുവാൻ ഇടയാകണം. ഇപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർക്കുള്ള മനസ്സും ചിന്തകളും ആഗ്രഹങ്ങളും കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാം എന്ന് കരുതുന്നു എങ്കിൽ അത് വെറും മോഹം മാത്രമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ‘നിങ്ങൾ തിരിയണം’, ‘തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തണം’ എന്ന വാക്കുകൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കാത്തവർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്ക് കടക്കയില്ല. സ്വയം നീതീകരിക്കുന്ന, സ്വയത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം പ്രയത്നിക്കുന്ന, അഹങ്കാരത്താൽ മത്തരായ, സ്വാർത്ഥരും ആയവർക്ക് ഒരു തിരിച്ചുവരവ് വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രൂപാന്തരത്തിന്റെ അനുഭവം, ഒരു തിരിച്ചുപോക്ക്, നൈർമ്മല്യം തുളുമ്പുന്ന ബാല്യകാല ജീവിത ശൈലിയിലേക്ക്, താഴ്മയിൽ വിനയപ്തുന്ന അനുഭവം! ഇത് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പടികളാണ്. സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ മാർ ക്രിസോസ്റ്റം താഴ്മയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് “എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളുടേയും മാതാവും വേരും, അടിസ്ഥാനവും” എന്നത്രേ. “തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി

വിളങ്ങി തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി” (ഫിലി. 2:7-8) നമ്മെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിച്ചതും മാതൃക കാണിച്ചതും പ്രാവർത്തികമാക്കിയ തുമായ ആ ഭാവം ‘താഴ്മയുടെ’ ഭാവം അത്രേ ഭൂമിയിൽ നിന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നമ്മെ കൊണ്ടുപോകയുള്ളൂ.

പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പതിനൊന്നാം ഞായർ
ജൂലൈ 31 വി. മർക്കൊ. 6:7-13

പത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരുടെ അധികാരങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി നമ്മൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന ഒരു വേദഭാഗം ആകുന്നു വി. മർക്കൊസ് 6:7-13. പതിരുവർ ഈരണ്ടായി സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി അയയ്ക്കപ്പെടുന്നു. പോകുന്നവർക്ക് വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും പാലിക്കപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങളും യേശുതമ്പുരാൻ വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

ഒന്നും എടുക്കാത്ത യാത്ര

യേശു തന്റെ ശിഷ്യസമൂഹത്തോട് അധികാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും സൗഖ്യധാന വരങ്ങളെപ്പറ്റിയും മാത്രമല്ല ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. എന്താണ് യാത്രകളിൽ ഒപ്പം കരുതേണ്ടത്. വടിയും വസ്ത്രവും ചെരിപ്പും ഒക്കെ ഓരോന്നു വീതം. അപ്പവും പൊക്കണവും കാശും എടുക്കരുത് എന്നുള്ള നിർദ്ദേശം. ബാഹ്യമായ ചില പ്രതിസന്ധികളെ മറികടക്കാൻ പറ്റുന്ന പരിമിതമായ സാധനങ്ങൾ മാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര. എന്നാൽ ‘വിശപ്പിന്റെ വിളി’യെ തടഞ്ഞുനിർത്താനുള്ള യാതൊരുവിധ കരുതലുകളും ഇല്ല. ആവശ്യമെന്ന് കരുതുന്നവയൊക്കെയും എടുക്കുവാനുള്ള പൊക്കണവും (travelling bag) എന്തെങ്കിലും വാങ്ങുവാനോ, യാത്രയിൽ ഉപകാരപ്രദമാകുന്ന പണവും ഉണ്ടാകരുത്. എന്നുള്ള നിർദ്ദേശം എല്ലാ മുൻകരുതലുകളും ഉപേക്ഷിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ ശിഷ്യനും ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു ‘സുവിശേഷ വാഹകൻ’ ആയി അയയ്ക്കപ്പെട്ടേക്കാം. മടിശീലയിൽ പണവും യാത്രകളിൽ ആഹാരവും ഒന്നും ഇല്ലാതെ നിൽക്കേണ്ടി വരുന്ന സന്ദർഭം എത്ര വിഷമവും ദുരിതം നിറഞ്ഞതുമാണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ഇതൊക്കെയും ദൈവം തന്നാലും, സമൃദ്ധിയായി നമ്മൾക്ക് ഉള്ളപ്പോഴും ദൈവത്തെപ്പറ്റി പറയാൻ, സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാൻ നമ്മൾക്ക് സാധിക്കാറുണ്ടോ? കുറഞ്ഞപക്ഷം, ദൈവത്തെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്വയം ഒന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ, നമ്മളോട് തന്നെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി ഒന്ന് പറയാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ടോ? എല്ലാ എടുത്തുകൊണ്ട് ഓടുന്ന നമ്മുടെ യാത്രകളിൽ ഒന്നും എടുക്കാതെ യാത്ര ചെയ്യുന്ന ശിഷ്യസമൂഹത്തെ ഓർത്തില്ലെങ്കിലും ഒന്നും എടുക്കാതെ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് വന്ന ക്രിസ്തുവിനെ ഓർക്കാറുണ്ടോ?

എണ്ണതേച്ച് സൗഖ്യം

ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ സൗഖ്യദാനത്തിന് ‘എണ്ണ’ ഉപയോഗിച്ചു എന്ന് വേദഭാഗം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (6:13). എണ്ണ ഒരു ഔഷധമായി പഴകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സൗഖ്യത്തിന് അധികാരം കിട്ടിയവർ എണ്ണ ഒരു മരുന്നായി മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നോ എന്ന സംശയം ഉണ്ടാകാം. അല്ല എന്ന് പറയേണ്ടി വരും. കാരണം പഴയ നിയമ കാലം മുതൽ എണ്ണ ഒരു പ്രതീകം ആയിരുന്നു: പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെയും കൃപയുടെയും, ശക്തിയുടെയും. 1 ശമുവേൽ 16:13ൽ “ശമുവേൽ തൈലക്കൊമ്പ് എടുത്ത് അവന്റെ (ദാവീദിന്റെ) സഹോദരന്മാരുടെ നടുവിൽ വെച്ച് അവനെ (ദാവീദിനെ) അഭിഷേകം ചെയ്തു; യഹോവയുടെ ആത്മാവ് അന്നുമുതൽ ദാവീദിന്റെ മേൽ വന്നു” എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വി. യാക്കോബ് 5:14ലും “എണ്ണപുശി” പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു. ഈ എണ്ണ പുശൽ ബലഹീനരായ മനുഷ്യർക്ക് ദൈവിക സാന്നിധ്യത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും അനുഭവം പ്രദാനം ചെയ്യാൻ ഇടയാക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മ പ്രതീകം എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷകളിലും എണ്ണ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അത് പ്രകടനപരതയല്ല മറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മ പ്രതീകം അത്രേ.

കൂടാരപ്പെരുന്നാളിനുശേഷം ഒന്നാം ഞായർ

ആഗസ്റ്റ് 7 വി. മത്താ. 21:28-32

രണ്ട് പുത്രന്മാരുടെ ഉപമയിലൂടെ യേശുക്രിസ്തു അനുസരണത്തിന്റെ പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോകാം എന്ന് പറയുന്ന മകൻ പോകാതിരിക്കുകയും പോകാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നവൻ പോകുകയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ഈ വേദഭാഗം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ദേവാലയത്തിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള സമൂഹത്തോട് പറയുന്ന ഉപമയാണ് 28-31 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കുന്നത്. അപ്പന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യുവാൻ പറയുമ്പോൾ ‘മനസ്സില്ല’ എന്ന് പറയുന്ന മകൻ പിന്നീട് മനസ്സാമാരി വേല ചെയ്യുവാൻ പോയി. മറ്റൊരുവൻ പോകാം എന്ന് പറയുകയും മനസ്സ് മാറി പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ട് മക്കളും തങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മാറി ചിന്തിക്കുന്നു. ആദ്യം മനസ്സില്ല എന്ന് പറഞ്ഞയാൾ തന്റെ വാക്കുകൾ വീണ്ടും വിശകലനം ചെയ്തിരിക്കാം. അപ്പോൾ തന്റെ തെറ്റ് തിരുത്തി വേല ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു. ‘പിന്നീട് അനുതപിക്കുന്നത്’ (21:29)തായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പോകാം എന്ന് പറഞ്ഞവൻ പോകാതിരിക്കുമ്പോൾ അനുതാപമോ, മനസ്സിന്റെ മാറ്റത്തിൽ ദുഃഖമോ ഇല്ല. തന്റെ ‘മനസ്സില്ലായ്മ’ ‘മനസ്സുള്ളതാക്കി’ മാറ്റാൻ ഇടയാക്കിയത്

തന്റെ വാക്കുകളെപ്പറ്റി ഒരു ആത്മപരിശോധന നടത്തിയപ്പോൾ ആകാം. ആ വിചിന്തനം, ആത്മപരിശോധന അനുതാപത്തിലേക്ക് നയിച്ചു എന്ന് മാത്രമല്ല തന്റെ തെറ്റ് തിരുത്തി അപ്പന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേലയ്ക്ക് പോകാനും കാരണമായിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ മനസ്സും ചിലപ്പോൾ പെട്ടെന്നുള്ള പ്രതികരണങ്ങളിൽ ‘മനസ്സില്ലായ്മ’ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാകാം. എന്നാൽ ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന മനസ്സില്ലായ്മകൾ മാറ്റിയെടുക്കാൻ ഒരു ആത്മപരിശോധന, നമ്മുടെ തന്നെ വാക്കുകളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയും ഒരു പുനർവിചിന്തനം ആവശ്യമാണ്. ആത്മപരിശോധനകൾ നമ്മെ അനുതാപത്തിലേക്കും ശരിയായ കർമ്മങ്ങളിലേക്കും വഴിനടത്തും. ഇല്ലെങ്കിൽ ‘മനസ്സ്’ ഉണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ കടമകളിൽ നിന്നും കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും നാം പിന്മാറും അനുതാപം ലേശം ഇല്ലാതെ. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാകട്ടെ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയും “മനസ്സൊരുക്കമുള്ള ആത്മാവിനാൽ എന്നെ താങ്ങണമെ” (സങ്കീ. 51:12). **അപ്പന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുക**

ഈ ഉപമ തുടങ്ങുമ്പോൾ യേശുതമ്പുരാൻ ചോദിക്കുന്നു “എങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് തോന്നുന്നു?” (21:28). ഉപമ പറഞ്ഞു കഴിയുമ്പോൾ ചോദിക്കുന്നു: “ഈ രണ്ട് പേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തത്” (21:31). നമ്മുടെ ഇഷ്ടങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഒരു സംഘർഷം ഇവിടെ പ്രകടമാണ്. അപ്പൻ മക്കളോട് പറയുന്നത് “എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്യുക” (21:29). മുന്തിരിത്തോട്ടം അപ്പന്റെ ആകുന്നു. അവിടെ വേല ചെയ്യുവാൻ പറയുമ്പോൾ വായ്കൊണ്ടുള്ള ‘കസർത്ത്’ അല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മറിച്ച് പ്രവൃത്തിയിലൂടെയുള്ള അനുസരണം ആണ് വലുത്. അപ്പന്റെ ഇഷ്ടം അധരങ്ങളാൽ സമ്മതിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ തെളിയിക്കുവാൻ യേശുക്രിസ്തു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. “എന്നോട് കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്” (വി. മത്തായി. 7:21). പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടപ്പിൽ വേല ചെയ്യുന്നവരായി മാറണം. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനറെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരാനോ നാം? അല്ലെങ്കിൽ അനുതപിച്ച് നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ അതിനായി ഒരുക്കണം. പോകാം, ചെയ്യാം, മനസ്സുണ്ട് എന്ന് വാക്കാലല്ല പ്രവൃത്തിപദത്തിൽ കാണിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നാം പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവർ ആകൂ. ചുങ്കക്കാരും വേശ്യകളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കാൻ ഉള്ള കാരണം അവർ അനുതപിച്ച് നീതിമാർഗ്ഗത്തിൽ ചലിക്കാൻ തയ്യാറായതിനാലത്രേ. നമ്മളും അതിനു തയ്യാറാണോ എന്ന് ക്രിസ്തു

നമ്മോട് ചോദിക്കുന്നത്....

കൂടാരപ്പെരുനാളിനുശേഷം രണ്ടാം ഞായർ

ആഗസ്റ്റ് 14 വി. ലൂക്കോ. 12:13-21
മൂലനായ ധനവാന്റെ ഉപമയാണ് ഈ വേദഭാഗത്ത് വിവരിക്കുന്നത്. അവകാശം പങ്കുവയ്ക്കാൻ കല്പിക്കണം എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവനോട് ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തെ വിട്ടൊഴിയുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയുന്ന യേശുതമ്പുരാൻ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കാൻ ധനവാനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഉപമയും പറഞ്ഞു.

സമ്പത്തും ജീവനും

ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. സമ്പത്ത് സമ്പത്തില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് വരുന്നവനോട് ജീവൻ ആധാരം വസ്തുവകകളല്ല എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (“സകല ദ്രവ്യാഗ്രഹവും സൂക്ഷിച്ച് ഒഴിഞ്ഞു കൊൾവിൻ. ഒരത്തൻ സമൃദ്ധി ഉണ്ടായാലും അവന്റെ വസ്തുവകയല്ല അവന്റെ ജീവൻ ആധാരമായിരിക്കുന്നത്,” 12:15). നമ്മുടെ ജീവനെ നിലനിർത്തുന്നത് നമ്മുടെ അധ്വാനങ്ങളും, സമ്പത്തും വസ്തുവകകളും ആണെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ചിന്ത മൗഢ്യമാണ്. ദ്രവ്യാഗ്രഹം വഴക്കിനും ജീവനുംതന്നെ ഭീഷണിയാകുന്നു. ഭൗതികമായ ഒരു നേട്ടങ്ങളും അല്ല നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നിലനിർത്തുന്നത് എന്ന തിരിച്ചറിവ് നമ്മൾക്ക് ഉണ്ടാകണം. ഇവിടെ “സകല ദ്രവ്യാഗ്രഹവും” എന്നത് കേവലം സമ്പത്തിന്റെയോ ധനത്തിന്റെയോ മാത്രം കാര്യമല്ല പറയുന്നത് (English Version ശ്രദ്ധിക്കുക. “Watch out and be on your guard against every kind of greed”) എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള ആർത്തിയും സൂക്ഷിക്കണം എന്നത്രേ. നമ്മുടെ ജീവൻ ആധാരം എന്താണെന്ന് ബോധ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ നാം ദ്രവ്യാഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുകി നമ്മുടെ ജീവനെ നഷ്ടമാക്കാൻ ഇടയാകും. ആയതിനാൽ ജീവന്റെ ആധാരം എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയുക.

എല്ലാം കൂട്ടിവയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യൻ

യേശുതമ്പുരാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഉപമയാണ് എല്ലാം കൂട്ടിവയ്ക്കുന്ന ധനവാനായ മനുഷ്യന്റെ ഉപമ. നാളെ ജീവിക്കാൻ, നാളെ ആസ്വദിക്കാൻ, സുഖപരമായ ജീവിതത്തിന് വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കം നടത്തുന്ന മനുഷ്യൻ ‘തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആനന്ദിക്കുക’ എന്ന തത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവന്റെ ഇന്നും നാളെയും സുരക്ഷിതം എന്ന് അവന്റെ മാനുഷിക ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ആ തോന്നൽ വെറും തോന്നലത്രേ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം അനവധിയായി അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മൾക്ക് തരുമ്പോൾ അവ നമ്മുടെ ഇന്നത്തേയ്ക്കും നാളത്തേയ്ക്കും മാത്രം ആണെന്ന് കരുതി അതിനു മുകളിൽ അടയിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം ഒരു ചോദ്യത്തിന് മുമ്പിൽ തകർന്നുപോകാം: “മൂഢാ, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ

പ്രാണനെ നിന്നോട് ചോദിക്കും. പിന്നെ നീ ഒരു ക്കിവെച്ചത് ആർക്കൊക്കും?” (വി. ലൂക്കോസ് 12:20)

വൈവിധ്യങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം

ഈ ലോകപരമായ സമ്പാദ്യങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കാൻ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്നവർ ദൈവവിഷയങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകയാൽ അവരുടെ ജീവിതം എന്താകും എന്ന് യേശു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു വിനൊപ്പം സഞ്ചരിക്കുന്നവർ അവനെ ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ദൈവീകമായി സമ്പന്നർ ആകാൻ അത്രേ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. “ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നരാകാതെ തനിക്കുതന്നെ നിക്ഷേപിക്കുന്നവന്റെ കാര്യം” (12:21) മൂഢനായ ധനവാന്റെ പോലെയാകുന്നു എന്ന് യേശു വ്യക്തമാക്കുന്നു. വി. മത്തായി ശ്ലീഹാ എഴുതിയ സുവിശേഷം 6:19ൽ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. “ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരുത്” യേശു തമ്പുരാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് സമ്പത്തുണ്ടാക്കരുത് സ്വരൂപിക്കരുത് എന്നല്ല. കേവലം ഐഹികമായ സമ്പത്തിൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ദൈവീക വിഷയങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുന്നവരായി തീരുന്നു. സ്വന്ത സമ്പാദ്യങ്ങളല്ല മറിച്ച് ദൈവമാണ് ജീവന്റെ ആധാരം എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ദൈവീകമായി സമ്പന്നനാകാൻ ശ്രമിക്കണം എന്നത്രേ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

വാങ്ങിപ്പു പെരുന്നാളിനുശേഷം ഒന്നാം ഞായർ

ആഗസ്റ്റ് 21 വി. ലൂക്കോ. 6:39-45

വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 6:39-45 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ വിവിധങ്ങളായ ഉപമകൾ യേശു തമ്പുരാൻ പറയുന്നു. രണ്ട് തരത്തിലുള്ള മനുഷ്യർ ഈ ജ്ഞാന വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു. കുരുടർ, കപടഭക്തർ, ദുഷ്ടർ, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കുട്ടരും മറ്റൊന്ന് നല്ല ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരും, കേൾക്കുന്നവ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ എത്തുന്നവരും ആയവർ.

കുഴിയിൽ വീഴാതെയിരിക്കുക,

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വെളിച്ചവുമായി വന്നതാണ് യേശു. അവൻ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ കേവലം ആക്ഷേപികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാനുള്ളതല്ല. “കുരുടന് കുരുടനെ വഴികാണിപ്പാൻ കഴിയുമോ?” ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ലേയോ?” (6:39). യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരാകുന്നവർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും ഇതാണ്. സ്വന്തം കുറവുകളും കുറ്റങ്ങളും തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റാതെ പോയാൽ ആരെയും യേശുവിനേക്കാൾ എത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല സ്വയം എത്തിച്ചേരാൻ പറ്റാതെ വരികയും ചെയ്യും. കണ്ണ് കാഴ്ചകൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, സ്വയം സംരക്ഷിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും കൂടിയുള്ളതാണ്. നാം ആരുടെ ഒപ്പമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ആരെയാണ് അനുധാവനം ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. വെളിച്ചത്തിന്റെ നാഥനാണ് നാം പിൻപറ്റുന്നതെ

ങ്കിൽ കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ല. എന്നാൽ അന്ധകാരത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയാണെങ്കിൽ നാം കുഴിയിൽ വീണുപോകും.

കപടഭക്തിയും കണ്ണിലെ കോലും

നാം എല്ലാവരും ദൈവഭക്തിയിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്ന് പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഭക്തി കപടഭക്തി ആണോ എന്ന് എങ്ങനെ അറിയും? യേശു തമ്പുരാൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ നമ്മൾക്ക് നമ്മുടെ ഭക്തിജീവിതത്തെ വിലയിരുത്താൻ പറ്റും. സ്വന്തം കുറവുകളും തെറ്റുകളും മനസ്സിലാക്കുന്നത് ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഗതിയാകുന്നു. കേവലം അധരങ്ങളാൽ ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തിയും ആരാധനയും നടത്തുന്നത് അല്ല ഭക്തി. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ അന്ധകാരങ്ങളും ഇരുളും നിറഞ്ഞ പാപങ്ങളെയും കുറവുകളെയും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ ഭക്തിയിലേക്ക് നയിക്കുക എങ്കിൽ മാത്രമേ കപടതയില്ലാത്ത ഭക്തി ജീവിതം നയിക്കാൻ ഇടയാകൂ. സ്വന്തം കണ്ണിൽ കോൽ ഇരുന്നാൽ നമ്മൾക്ക് എങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരുടെ കുറവുകൾ കാണാൻ പറ്റുക? മറ്റുള്ളവരുടെ കുറവുകൾ നാം കാണുമ്പോൾ, അവ ചൂണ്ടിക്കാണിട്ടാൻ ഉത്സാഹം കാണിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഒന്ന് വിലയിരുത്തണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഭക്തിജീവിതം ആത്മാർത്ഥതയുള്ളതാകൂ. അല്ലെങ്കിൽ കപടതയും പ്രകടനവും ആയി മാത്രം മാറും.

വൃക്ഷവും ഫലവും

വൃക്ഷത്തിന്റെയും ഫലത്തിന്റെയും കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തു നന്മകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു വൃക്ഷം അതിന്റെ ഫലത്തിലൂടെ അറിയപ്പെടുന്നു. ആയതുപോലെ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് വരുന്ന നന്മകളാൽ അറിയപ്പെടും. ‘നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു’ (വി. ലൂക്കോസ് 6:45). നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ചെയ്യാൻ നന്മകൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടാൻ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നല്ല നിക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നാം നിക്ഷേപിക്കുന്നതിന് അനുസരിച്ചത്രേ നമ്മിൽ നിന്ന് ഫലങ്ങൾ പറപ്പെടുക. നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയിൽ ദുഷ്ടതയ്ക്ക് പകരം നന്മകൾ പ്രദാനം ചെയ്യത്തക്ക വിധം നന്മകൾക്കൊണ്ട് ഹൃദയങ്ങളെ നിറയ്ക്കണം. നല്ല മനുഷ്യരാകാൻ നമ്മൾ തന്നെ ശ്രമിക്കണം. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നന്മകൾ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ, കപടതയും ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളും ഒക്കെ അകറ്റി നിർത്തുമ്പോൾ നമ്മിൽ നിന്ന് നല്ലതു പുറപ്പെടും. “ദോഷത്തിനു പകരം ദോഷം ചെയ്യാതെ തിന്മയ്ക്ക് പകരം തിന്മ ചെയ്യാതെ” ഒരു മനുഷ്യന് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സാധിക്കുക നന്മകളാൽ ഹൃദയത്തെ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ ആകുന്നു. ✠

തൊഴിലവസരങ്ങൾ

അഡ്വ. തോമസ് ഫിലിപ്പ്

1. ഡ്രൈവർ (എൽ.ഡി.വി) ഗ്രേഡ് II (മുനിസിപ്പൽ - വികസന - സ്ഥാപനങ്ങളിൽ) ഒ. എക്സ് (അദർ ക്രിസ്ത്യൻ/ദളിത് ക്രിസ്ത്യൻ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട വർക്ക്, ലാറ്റിൻ കാതലിക് ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ & എന്നീ സംവരണ വിഭാഗത്തിൽ മാത്രം അവസരം നൽകി വിജ്ഞാപനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. കേരള പി. എസ്.സിയുടെ ഗസറ്റ് വിജ്ഞാപനം 14.06.2016 - കാറ്റഗറി നമ്പർ 143/2016, 148/2016 എന്നിവ കാണുക. www.keralapsc.gov.in കാണുക. അവസാന തീയതി: 20.07.2016

2. ഹൈസ്കൂൾ അസിസ്റ്റന്റ് - ഫിസിക്ക് സയൻസ് (മലയാള മാധ്യമം) കോഴിക്കോട് ഒ.എക്സ് (അദർ ക്രിസ്ത്യൻ) സംവരണ വിഭാഗത്തിന് കേരള പി.എസ്.സി അപേക്ഷ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. കാറ്റഗറി നമ്പർ 151/2016. കാണുക.

3. എയർപോർട്ട് അതോറിറ്റിയിൽ വികലാംഗർക്ക് അവസരം. മാനേജർ എൻബിനീയർ, ഫിനാൻസ്, സ്റ്റോ നോ മുതലായ തസ്തികകൾ അവസാന തീയതി ജൂലായ് 25. www.aai.aero. കാണുക.

4. എൻബിനീയറിംഗ് ബിരുദക്കാർക്ക് നേവിയിൽ ഓഫീസറാകാം. അവസാന തീയതി ഓഗസ്റ്റ് 7. www.joinindian navy.gov. കാണുക.

5. ലക്ചറർ ഇൻ മാതമാറ്റിക്സ്

ഒ. എക്സ്. വിഭാഗത്തിൽ അവസരം (അദർ ക്രിസ്ത്യൻ) യു.ജി.സി കാളിഫിറേഷൻ വേണം. അഞ്ചാം തവണയാണ് കേരള പി.എസ്.സി തസ്തികയ്ക്ക് ഒ.എക്സ് വിഭാഗത്തിനെ ആവശ്യപ്പെട്ട് ക്ഷണിക്കുന്നത്. കാറ്റഗറി 128/2016 കാണുക.

6. സീനിയർ ലക്ചറർ (അനസ്തേഷ്യോളജി)

ഒ.എക്സ് (വിഭാഗത്തെ ആവശ്യപ്പെട്ട് രണ്ടാം തവണ കേരള പി.എസ്.സി അപേക്ഷ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. കാറ്റഗറി-124/2016 കാണുക.

7. ലക്ചറർ ഇൻ ആർക്കിടെക്ചർ (എൻബിനീയറിംഗ് കോളേജുകൾ) ഒ.എക്സ് (അതർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ) ആവശ്യപ്പെട്ട് രണ്ടാം തവണ കേരള പി.എസ്.സി അപേക്ഷ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. കാറ്റഗറി 134/2016 കാണുക.

10. റേഡിയോഗ്രാഫർ - ഗ്രേഡ് II ഒ.എക്സ് (മറർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ). ഈ സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരെ നിയമിക്കുന്നതിലേക്ക് പി. എസ്.സി വീണ്ടും അപേക്ഷ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. കാറ്റഗറി 137/2016 കാണുക.

പട്ടികജാതിയിൽ നിന്നും പരിവർത്തനം ചെയ്ത് ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് ആയവരോ അവരുടെ സന്താനങ്ങളോ ആണ് ഒ.എക്സ് കാറ്റഗറിയിൽ പെടുന്നത്. സംവരണ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്ന ഒ. എക്സ്. എൽ.

ഡി (ലാറ്റിൻ കാതലിക്) ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ മുതലായവർ/എൻ.സി.എ നോട്ടീഫിക്കേഷൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

എൻ. സി. എ. നോട്ടീഫിക്കേഷൻ

(നോൺ കാൻഡിഡേറ്റ് അവയിലബിൾ) (Non Candidate Available) എന്നതാണ് എൻ. സി. എ. കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കേരള പി. എസ്.യിൽ കൂടി ഉണ്ടാകുന്ന നിയമനങ്ങളിൽ സംവരണ തത്വം നിർബന്ധമായി പാലിക്കും. 50% മെറിറ്റ്, 50% സംവരണ വിഭാഗത്തിന് എന്ന ക്രമത്തിലാണ് നിയമനം നടത്തുന്നത്. മുൻ ലക്കത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം ഈഴവ 14%, മുസ്ലീം 12%, LC/(Anglo Indian) - 4%, വിശ്വകർമ്മ 3%, SIUC നാടാർ 1% (one south Indian Unital Christian). ധീരവ 1%, ഹിന്ദു നാടാർ 1%, അദർ ക്രിസ്ത്യൻ 1%, ഒ. ബി. സി. 3%, എസ്. സി. 8%, എസ്.റ്റി. 2% എന്നീ ക്രമത്തിൽ ലാസ്റ്റ് ഗ്രേഡ് ഒഴിവുകളുള്ള തസ്തികയ്ക്ക് സംവരണം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. പി. എസ്. സി. പരീക്ഷ നടത്തുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള വേക്കൻസി/റാങ്ക് ലിസ്റ്റിന്റെ കാലാവധിയിൽ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ള വേക്കൻസി ഇവ മുന്നിൽ കണ്ട് മെയിൻ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നു. ഒരു നിശ്ചിത മാർക്ക്, കട്ട്ഓഫ് നിശ്ചയിച്ച് അത്രയും മിനിമം മാർക്ക് കിട്ടിയ എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തി മെയിൻ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നു. സംവരണ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവർ ടി മെയിൻ ലിസ്റ്റിൽ ആവശ്യത്തിന് അതിൽ വരുത്തില്ല എന്നുള്ളതിനാൽ കട്ട്ഓഫ് മാർക്കിൽ കുറവ് വരുത്ത് സംവരണ സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരെ നിയമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സപ്ലിമെന്ററി ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നു. എന്നാൽ നിയമനം നടക്കുമ്പോൾ സംവരണ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവർ ആരും (അവരുടെ കോട്ടാ പ്രകാരം) സപ്ലിമെന്ററി ലിസ്റ്റിൽ പോലും ഇല്ലാതെ വന്നാൽ വീണ്ടും ആ സംവരണ വിഭാഗത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമായി അപേക്ഷ ക്ഷണിച്ച് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനാണ് എൻ. സി. എ. വിജ്ഞാപനം എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മിനിമം കാളിഫിറേഷൻ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവർ അപേക്ഷിച്ചാൽ ഈ തൊഴിൽ അപേക്ഷകർക്ക് കൊടുത്തേ മതിയാകും. സംവരണ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട മറ്റ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒ. എക്സ് (ദളിത് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവർ) എൻ. സി. എ. നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ച് അപേക്ഷിക്കുന്നത് യുക്തികരമായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളിൽ കേരള പി. എസ്. സി. അനേകം വേക്കൻസിയിലേക്ക് ഇപ്രകാരം എൻ. സി. എ. വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി.

എൻ. സി. എ. വിജ്ഞാപനം

കോളേജുകളിൽ ലക്ചറർ ഇൻ ഫിസിക്ക് എഡ്യൂക്കേഷനിൽ രണ്ടാം തവണ എൻ. സി. എ. വിജ്ഞാപനം കാറ്റഗറി നമ്പർ 172/2016 ആയി കേരള പി. എസ്.സി. പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒ.എക്സിൽ പെട്ടവർക്ക് 45 വയസ്സുവരെ ഇളവുണ്ട്. അവസാന തീയതി ആഗസ്റ്റ് 3.

കാറ്റഗറി നമ്പർ 151/2016 ഹൈസ്കൂൾ അസിസ്റ്റന്റ് ഫിസിക്ക് സയൻസ്, കാറ്റഗറി നമ്പർ 152/2016, 153/2016 - ഡ്രൈവർ, കാറ്റഗറി നമ്പർ 143/2016, 148/2016 - ഡ്രൈവർ, മുതലായ വിജ്ഞാപനം ശ്രദ്ധിക്കുക.

ബാലപത്രിക

ആനിജേക്കബ് ചാരുനിൽക്കുന്നതിൽ

സ്നേഹകുട്ടികാരെ,

ധാരാളം ആളുകൾ നിത്യവും സന്ദർശിച്ചിരുന്ന ഒരു ആശ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ മുൻകോപിയായ ഒരു അന്തേവാസി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലെത്തിയിരുന്ന സന്ദർശകരെ സ്വീകരിക്കുന്ന ചുമതല ഇയാളാണ് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കു പോലും ഇയാൾ സന്ദർശകരോടു ദേഷ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവന്റെ മുൻകോപം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ആശ്രമത്തിലെ ഗുരു ഒരു ഉപായം കണ്ടെത്തി.

അവനെ വിളിച്ച് കുറെ ആണികൾ കൊടുത്തിട്ട് ഗുരു പറഞ്ഞു.

“നീ ആരോടു ദേഷ്യപ്പെട്ടാലും ഉടനെ ആശ്രമത്തിനു മുന്നിലുള്ള ആൽമരത്തിൽ ഒരാണി തറയ്ക്കണം. എന്നും രാത്രി എത്ര ആണി തറച്ചുവെന്ന് എണ്ണിനോക്കണം.”

പിറ്റേന്നു മുതൽ ശിഷ്യൻ ഓരോ പ്രാവശ്യം കോപിക്കുമ്പോഴും ആൽമരത്തിൽ ആണി തറയ്ക്കും. ആദ്യദിവസം രാത്രി എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ മരത്തിൽ ഇരുന്നൂറോളം ആണികൾ ഉണ്ട്. തന്റെ ദുർബ്ബലതയെക്കുറിച്ച് ഇത് ശിഷ്യനെ ബോധവാനാക്കി. അടുത്ത ദിവസം മുതൽ അയാൾ കോപം നിയന്ത്രിച്ചു. ആണികളുടെ എണ്ണം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരാണിപോലും തറയ്ക്കാത്ത ദിവസങ്ങളുണ്ടെന്നായി. ഒരു ദിവസം ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനോടു ചോദിച്ചു. “ഗുരോ ഇനിയെന്തു ചെയ്യണം?”

ഗുരു പറഞ്ഞു. “ശ്രദ്ധയോടെ നീങ്ങിയതുകൊണ്ട് നിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ നിനക്കു കഴിഞ്ഞു. ഇനി മുതൽ ദേഷ്യം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ വിജയിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ആൽമരത്തിൽ നിന്ന് ഓരോ ആണി ഊരിയെടുക്കണം. ദിവസവും ഊരിയെടുത്ത ആണി എണ്ണി നോക്കണം.”

അടുത്ത ദിവസം മുതൽ ശിഷ്യൻ ഓരോ പ്രാവശ്യം ദേഷ്യം നിയന്ത്രിക്കുമ്പോഴും ഓടിച്ച് ഒരു ആണി ഊരിയെടുക്കും. കുറച്ചു ദിവസത്തിനകം ശിഷ്യൻ എല്ലാ ആണികളും ഊരിയെടുത്തു.

ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനോടു പറഞ്ഞു “ഇപ്പോൾ എല്ലാവരോടും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നു” ഗുരു ശിഷ്യനെ ആൽമരത്തിനടുത്തേക്കു

വിവേകത്തെ ഉണർത്തുക

കൊണ്ടു പോയിട്ട് പറഞ്ഞു. “നോക്കൂ”, ആണികൾ ഊരിയ ശേഷവും അവ തറച്ചുണ്ടായ പാടുകൾ കാണുന്നില്ലേ? അതുപോലെ നീ ആരോടൊക്കെ ദേഷ്യപ്പെട്ടുവോ അവരുടെയെല്ലാം മനസ്സിൽ നീ മുറിവുകൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങിയാലും അവയുടെ പാടുകൾ പിന്നെയും അവിടെ അവശേഷിക്കും. കത്തികൾ കൊണ്ടുണ്ടായ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങും. എന്നാൽ വാക്കുകൾ ഏൽപ്പിക്കുന്ന മുറിവു പൊറുക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ ഓരോ വാക്കും വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ഉപയോഗിക്കണം.

കുട്ടികാരെ,

ജീവിതത്തിൽ നാം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ നമ്മുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും കൊണ്ട് എത്രയോ പേരുടെ മനസ്സിൽ മുറിവേല്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. നമ്മൾ അഹങ്കാരത്തോടും അശ്രദ്ധയോടും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് ദുഃഖം മാത്രമേ നൽകുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ ഉള്ളിൽ വിവേകത്തെ ഉണർത്തണം. മനസ്സിൽ സ്വാർത്ഥതയും അഹങ്കാരവും തലയുയർത്തുമ്പോൾ മനസിനെ നിയന്ത്രിക്കണം. ഓരോ ജോലിയിലും ജാഗ്രത പുലർത്തിയാൽ ജീവിതത്തിൽ ശാന്തിയും സന്തോഷവും കൈവരിക്കാം.

ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ

സ്നേഹത്തോടെ ആനിച്ച്ച്ചി.

ദിവ്യബോധനം സെമിനാർ

ദിവ്യബോധനം പഠിതാക്കളുടെ ‘അബ്ബാ പിതാവേ’ (POCE) ‘ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും’ (DOCE) എന്നീ പുസ്തകങ്ങളുടെ സെമിനാർ ആഗസ്റ്റ് 13-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച രാവിലെ 10 മണി മുതൽ ബഥേൽ അമനരയിൽ വെച്ച് നടത്തുന്നതാണ്. പഠിതാക്കൾ എല്ലാവരും സെമിനാറിൽ വന്നു സംബന്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

പി. എ. ഐസക്, കുറ്റൂർ

എന്താണ് ജൈവകൃഷി? രാസവളവും രാസകീട നാശിനികളും പൂർണ്ണമായി ഒഴിവാക്കിയുള്ള കൃഷി യാണോ? ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ജൈവകൃഷിയാ യോ? ജൈവ കൃഷി എന്നത് വേറിട്ട ഒരു കാഴ്ചപ്പാ ടാണ്. മഹത്തായ ഒരു ദർശനം കൂടിയാണ്. പ്രകൃതി ക്കൊരു താളക്രമമുണ്ട് ഇതിനനുസൃതമായാണ് നമ്മുടെ പൂർവീകർ കാർഷികവൃത്തികളും ജീവിത ചര്യകളും ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഭൂമിയെ ആശ്ര യിച്ചു ജീവിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദമായി ജീവിക്കുകയെ തരമുള്ളൂ.

ജൈവകൃഷിയിലേക്ക് തിരിയണം എന്നാഗ്രഹിക്കു ന്നവരെ പലപ്പോഴും അലട്ടുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ് എവിടെ തുടങ്ങണം എന്ന്. മണ്ണ് പുതപ്പിച്ചു തുടങ്ങണം എന്നതാണ് ഒന്നാമത് പറയാനുള്ള ഉത്തരം. മണ്ണിലെ സൂക്ഷ്മജീവികൾക്ക് നിർഭയമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവസരമൊരുക്കുകയാണ് മണ്ണ് പുതപ്പിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നത്. ജൈവവസ്തുക്കൾ എന്നും പുതയിടാം. പയർപോലുള്ള ചെടികൾ വളർത്തി അത് പൂഷ്പിക്കുമ്പോൾ മണ്ണിൽ ചേർത്ത് പുതയാക്കാം. മര അറക്കപ്പൊടി, ചകിരി ചോർ, വൈക്കോൽ, ഇലകൾ, വാഴപിണ്ടി എല്ലാം ജൈവപുതകളാണ്. മൾച്ചിംഗ് ഷീറ്റ് എന്ന പേരിൽ ചകിരി കയർ കൊണ്ടുള്ള വിരിപ്പും പ്ലാസ്റ്റിക് മൾച്ചിംഗ് ഷീറ്റ് പുതകളും ഉപയോഗത്തിലുണ്ട്. കൃഷിയിടത്തിലും പരിസരത്തും ലഭിക്കുന്ന പാഴ് വസ്തുക്കൾ പുനരുപയോഗപ്പെടുത്തണം. **YOU ARE WHAT YOU EAT** എന്നു പറയാറില്ലേ. ഭക്ഷണത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മേന്മയിലേക്കാണ് ഇത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. ആരോഗ്യമുള്ള മണ്ണിലേ ആരോഗ്യമുള്ള വിളകൾ വളരുകയുള്ളൂ. ആരോഗ്യമുള്ള മണ്ണിന് മുഖമുദ്രകളുണ്ട്. ചെടികൾക്ക് കരുത്തോടെ വളരാൻ സഹായിക്കുന്ന മാധ്യമമാകണം നല്ല മണ്ണ് വെള്ളം സംഭരിച്ചു വയ്ക്കുന്നതാവണം. ആവശ്യാവസരത്തിൽ ചെടികൾക്ക് നൽകാനും കഴിയണം. വിവിധരോഗാണുക്കളുടെ വളർച്ച തടയണം ചാണകവും, ചാരവും, പച്ചിലകളും ചേർത്തുള്ള നമ്മുടെ പരമ്പരാഗത കൃഷി ജൈവവള കൃഷി ആയിരുന്നു. കോഴികാഷ്ഠം അമ്ളത്തമുള്ള നമ്മുടെ മണ്ണിന് യോജിച്ച ജൈവവളമാണ്. ഇടവിള കൃഷി വഴി സൂര്യ പ്രകാശം പരമാവധി ഉപയോഗപ്രദമാകും. ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരേവിള തന്നെ കൃഷി ചെയ്യാതെ മാറി മാറി കൃഷി ചെയ്യണം. ചെടികളിൽ കായ്ഫലം കൂടുതൽ ഉണ്ടാവാനും വലിപ്പവും, അഴകും ഉണ്ടാകുവാനും പ്രൊട്ടീൻ വളമായി

ജൈവ കൃഷിയിലേക്ക് മടങ്ങാം

ചേർക്കണം. ഇതിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യം കടലപ്പിണ്ണാക്കാണ് മണ്ണിന് ഭക്ഷണം നൽകു നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം മണ്ണ് തരും (മണ്ണ് വിദഗ്ധനായ ഐറിൻ കാർട്സോ) ജൈവകൃഷിയിലേക്ക് വരുന്നവർ അത് പ്രചരിപ്പിക്കണം. “അറിയുക, ആചരിക്കുക, അനുഭവിക്കുക, പ്രചരിപ്പിക്കുക”

രാസവളം ചെയ്തിരുന്ന മണ്ണിൽ ജൈവകൃഷി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഒന്നാം വർഷം ഉത്പാദനം കുറവായിരിക്കും. എന്നാൽ മൂന്നാം വർഷം മുതൽ നല്ല വിളവ് ലഭിക്കും. ജൈവകൃഷിരീതി വിളകൾക്ക് നല്ല രുചിയും ഭേദപ്പെട്ട സൂക്ഷിപ്പ് കാല ദൈർഘ്യവും വിളകൾക്ക് അഴകും ലഭ്യമാകും എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ദശാംശ പദ്ധതി

ദശാംശം സ്വീകരിച്ച ഇടവകകൾ

പൂലിയൂർ സെന്റ് ജോർജ്ജ് (12-06-2016) Rs. 2145/-
 നെല്ലിക്കൽ സെന്റ് മേരീസ് (19-06-2016) Rs. 10800/-
 കുറിച്ചിമുട്ടം സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് (26-06-2016) Rs. 7251/-
 കാരയ്ക്കാട് സീനായ്കുന്ന് സെന്റ് മേരീസ് (03-07-2016) Rs. 15460/-
 കൂട്ടമ്പേരൂർ സെന്റ് മേരീസ് (10-07-2016) Rs. 19700/-

ദശാംശം സമാഹരണം

നൂറനാട് പടനിലം സെന്റ് തോമസ് (17-07-2016)
 ഉള്ളന്നൂർ സെന്റ് മേരീസ് (24-07-2016)
 കോട്ടുകുളഞ്ഞ് പ്രകാശഗിരി സെന്റ് മേരീസ് (07-08-2016)
 ചെറിയനാട് സെന്റ് ജോർജ്ജ് (14-08-2016)
 കല്ലങ്കൽ സെന്റ് ജോർജ്ജ് (21-08-2016)

സഹപ്രവർത്തകരെ,

കുഞ്ഞുങ്ങളിലുള്ള ദൈവബോധം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അവരെ നേർവഴിക്ക് നയിക്കുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കൊപ്പം അദ്ധ്യാപർക്കാണ് കടപ്പാടുള്ളത്. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നു. സംസാരത്തിലും പ്രവർത്തിയിലും ദൈവബോധം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ദൈവപഠനം വിരസതയായി തോന്നുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ. മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരിൽ യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതാകുന്നു. പിന്നീട് സഭയേയും സഭയുടെ ചുമതലക്കാരേയും വിമർശിക്കുന്നു. ഇത് വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. കൂടാതെ സൺഡേസ്കൂൾ ഒരു മത്സരക്കളരിയാകുന്നു എന്നതും വിസ്മരിക്കാവതല്ല. നാമമാത്രമായ പഠനവും ഒപ്പം മറ്റു മേഖലകളിൽ മത്സരവും നടക്കുന്നതാണ് സൺഡേസ്കൂളിന്റെ ശോചനീയമായ സ്ഥിതി. ആയതിനാൽ മാതാപിതാക്കൾ കൂടുതൽ ദൈവിക പഠനത്തിന് താല്പര്യം കൊടുത്ത് ഭാവിയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആകുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

അർദ്ധ വാർഷിക പരീക്ഷ

ഈ വർഷം അർദ്ധ വാർഷിക പരീക്ഷ ജൂലൈ 26-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച രാവിലെ കേന്ദ്ര നിർദ്ദേശ പ്രകാരം നടത്തപ്പെട്ടു. ഡിസ്ട്രിക്ട് ഇൻസ്പെക്ടർമാരും സെക്രട്ടറിമാരും യൂണിറ്റുകൾ സന്ദർശിച്ച് വിലയിരുത്തുകയുണ്ടായി. അർദ്ധ വാർഷിക പരീക്ഷയുടെ മാർക്ക് ലിസ്റ്റ് ഹെഡ് മാസ്റ്റേഴ്സ് പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഡിസ്ട്രിക്ട് പ്രസിഡന്റുമാർ

ഡിസ്ട്രിക്ട് പ്രസിഡന്റുമാരായി അഭി. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കല്പന പ്രകാരം ഓരോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിനും നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷക്കാലം ഡിസ്ട്രിക്ട് പ്രസിഡന്റുമാരായി നേതൃത്വം നൽകിയ ബഹുമാന്യരായ ഫാ. കെ. ഒ. തോമസ് (ചെങ്ങന്നൂർ), ഫാ.

കോരുത് ചെറിയാൻ (ഇടവകാട്), ഫാ. ഐപ്പി പി. സാം (പന്തളം), ഫാ. വൈ. തോമസ് (പുത്തൻകാവ്) ഫാ. ഗീവർഗീസ് ശാമുവേൽ (ഉമയാറ്റുകര) എന്നിവരോടുള്ള നന്ദി പ്രത്യേകമായി അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അടുത്ത മൂന്നു വർഷത്തേക്ക് പ്രസിഡന്റുമാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതായ ഫാ.സുനിൽ വർഗീസ് (ചെങ്ങന്നൂർ), ഫാ. എബി ഫിലിപ്പ് വർഗീസ് (ഇടവകാട്), ഫാ. ഗീവർഗീസ് ശാമുവേൽ (പന്തളം), ഫാ. തോമസ് ജോസഫ് (പുത്തൻകാവ്), ഫാ. വിമൽ മാമ്മൻ ചെറിയാൻ (ഉമയാറ്റുകര) എന്നിവരെ അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓറിയന്റേഷൻ ക്ലാസ്സ്

11-ാം ക്ലാസ്സിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഓറിയന്റേഷൻ ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുമ്പോൾ പങ്കെടുത്താവാൻ 12-ാം ക്ലാസ് പരീക്ഷ എഴുതുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതല്ല. വെറും ചടങ്ങായി വന്ന് ഒപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ ക്ലാസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചു എന്ന് കരുതരുത്. ആദ്യാവസാനം വരെ പരീക്ഷയിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണ്.

കൗൺസിലിനുവേണ്ടി,

വർഗീസ് കാവുപുറം

ഡയറക്ടർ

അഭിനന്ദനങ്ങൾ

മാതൃഭൂമി വിദ്യ ബാലബുദ്ധി കെ. എസ്. പി. സി.ബി. പ്രസംഗമത്സരം 2016ൽ പത്തനംതിട്ട ജില്ലാ ഹൈസ്കൂൾ, ഹയർസെക്കൻഡറി വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നാം സമ്മാനവും സ്റ്റേറ്റ് ലെവലിൽ ബെസ്റ്റ്

സ്പീക്കൽ സമ്മാനത്തിനും അർഹയായ ലയാറോച്ചൽ ജോൺ. അയ്യായിരം രൂപയും സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഫലകവും ലഭിച്ചു. വെള്ളുരുത്തിൽ ജോൺ പി. ചാക്കോയുടെയും അനു വി. ജോണിന്റെയും മകളാണ്. ചെങ്ങന്നൂർ ബഥേൽ മാർഗ്രിഗോറിയോസ് ഇടവകാംഗമാണ്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ സി. ബി. എസ്. സി. പത്താംക്ലാസ്സ് പരീക്ഷയിൽ എല്ലാ വിഷയത്തിനും A¹ കരസ്ഥമാക്കിയ ഹാബേൽ ജോൺ സാബു. കടവിൽ തോപ്പിൽ സാബുവിന്റെയും മിനി സാബുവിന്റെയും മകനും ബഥേൽ മാർഗ്രിഗോറിയോസ് ഇടവകാംഗവുമാണ്.

ഭദ്രാസന വാർത്തകൾ

പരി. ശ്ലീഹാ നോമ്പ് ഭക്തി ആദരവുപൂർവ്വം സഭാമക്കൾ ആചരിച്ചു. ജൂൺ 29 പരി. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹൻമാരുടെയും, ജൂൺ 30ന് പത്രണദ് അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും പെരുന്നാൾ ദേവാലയങ്ങളിൽ ആചരിച്ചു. ജൂലൈ മാസം 3-ാം തീയതി പരി. തോമാശ്ലീഹായുടെ ദുഃഖരോനോ എല്ലാ ഇടവകകളിലും വിവിധ ചടങ്ങുകളോടു കൂടി നടത്തപ്പെട്ടു.

ജൂലൈ 2ന് ശനിയാഴ്ച ഭദ്രാസനത്തിലെ സ്കൂൾ തലത്തിൽ പത്ത്, പ്ലസ് ടു ക്ലാസ്സുകളിൽ എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും A+ അഥവാ തത്തുല്യ യോഗ്യത നേടിയ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളേയും ബഥേൽ അരമനയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വച്ച് അഭി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മെമെന്റോ നൽകി അനുമോദിച്ചു.

അഖില മലങ്കര മർത്തമറിയം സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ജൂലൈ 15 മുതൽ ആഗസ്റ്റ് 15 വരെ “ബൈബിൾ മാസാചരണം” ആയും, ആഗസ്റ്റ് 8 മുതൽ 15 വരെ “വനിതാവാരമായും” ആചരിക്കുന്നതിന് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൽപര്യപൂർവ്വം എല്ലാവരുടെയും പങ്കാളിത്വം ഉണ്ടാകണം.

ഭദ്രാസന സുവിശേഷ സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഉപവാസധ്യാനം ജൂലൈ മാസം 22-ാം തീയതി കുരമ്പാല സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ വച്ച് നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

ആഗസ്റ്റ് മാസം 6-ാം തീയതി പരി. സഭ കൂടാര പെരുന്നാൾ സഭ ഭക്തിപൂർവ്വം ആയി ആചരിക്കുന്നു.

ആഗസ്റ്റ് 1 മുതൽ 15 വരെ തീയതികളിൽ പരി. ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള എറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ശുനോയോ നോമ്പ് ഭക്തിനിരോധമായി ആചരിക്കേണ്ടതാണ്. 15ന് പരി. ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പിന്റെ പെരുന്നാളും, ഭാരതത്തിന്റെ 69-ാം മത് സ്വാതന്ത്ര്യദിനവും സാഹോഷം ആചരിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഒരുങ്ങാം

ഫാ. തോമസ് കൊക്കാപ്പാമ്പിൽ
(മെത്രാസന സെക്രട്ടറി)

ജൂലൈ 2016

രജത ജൂബിലി ആഘോഷം

കടമാൻകുളം സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിലെ രജത ജൂബിലി ആഘോഷം ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. നമുക്കു ചുറ്റും പിന്നോക്കാവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നവരെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാകൂ എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. വികാരി. ഫാ. ജോസ് തോമസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് ശ്രീമതി ഓമന വിജയൻ, ഫാ. എസ് ജേക്കബ്, ഫാ. തോമസ് പി. നൈനാൻ, ഫാ. തോമസ് ശാമുവേൽ, ജൂബിലി ജനറൽ കൺവീനർ ഏബ്രഹാം മാത്യു വീരപ്പള്ളിൽ, ട്രസ്റ്റി രാജു ജി., സെക്രട്ടറി മത്തായിക്കുട്ടി പി. ജി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. എസ്. എസ്. എൽ. സി., പ്ലസ് ടു പരീക്ഷകളിൽ ഉന്നത വിജയം നേടിയ റിയാമേരി രാജു, മെറിൻ മോനച്ചൻ, ഷൈനോ രാജൻ എന്നിവരെ അനുമോദിച്ചു.

അനുമോദനങ്ങൾ

ആറന്മുള MLA ശ്രീമതി വീണാ ജോർജ്ജിന്റെ പേഴ്സണൽ അസിസ്റ്റന്റായി നിയമിതനായ അനീഷ് കോശി. സഖരിയ. മാർത്തമറിയം പഴയ സുറിയാനി ചർച്ച് സീനിയർ ക്ലാർക്കും, ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസന ബാലസമാജം സെക്രട്ടറിയും യുവജനം മാസികയുടെ എഡിറ്റോറിയൽ മെമ്പറുമാണ്.

പ്ലസ് ടു പരീക്ഷയിൽ എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും എപ്ലസ് കരസ്ഥമാക്കിയ നവ്യ ബീനാ മാത്യു. പന്തളം അറത്തിൽ സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹായിടവക അംഗമാണ്. അടുർ പോളിടെക്നിക് കോളേജ് അദ്ധ്യാപകൻ വർഗീസ് മാത്യുവിന്റെയും തുമ്പമൺ എം. ജി. യു. പി. സ്കൂൾ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് ബീനാ കെ. തോമസിന്റെയും മകളാണ്.